

ТАБЛИЦЯ ПЛАГІАТА І ФАЛЬСИФІКАЦІЙ В ДИСЕРТАЦІЇ
кандидата юридичних наук **Бортняка Валерія Анатолійовича «Механізм
стягнення податкового боргу (адміністративно-правовий аспект)» (2008)**

(жовтим кольором виділено буквальні співпадиння, бірюзовим – синонімічні заміни, червоним – місця, на які варто звернути увагу)

<p>Бортняк Валерій Анатолійович. Механізм стягнення податкового боргу (адміністративно-правовий аспект). Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. Спеціальність 12.00.07. – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право- Ірпінь, 2008. Захист відбувся 30.09.2008. (Нумерація сторінок наводиться у відповідності до нумерації сторінок електронного варіанту дисертації, який знаходиться в Національному репозитарії академічних текстів).</p>	<p>Джерела текстів, які без посилань запозичено Бортняком В.А.</p>
	<p>Название: Податок на прибуток підприємств Раздел: Рефераты по налогообложению Тип: реферат Добавлен 11:38:33 15 июля 2005 Похожие работы Просмотров: 3508 Комментариев: 16 Оценило: 10 человек Средний балл: 4.2 Оценка: 4 Скачать</p>
<p>9. Основним методом формування доходів держави за провідної ролі приватної та колективної форм власності є податок, що й визначає її місце у ринковій економіці. Встановлення державою податків та справедливої системи оподаткування - це форма прояву її державного суверенітету і здійснення належних їй функцій владності. Адже податки - це не тільки метод формування бюджету, а й інструмент впливу на діяльність їх платників.</p> <p>Без посилань на джерело</p>	<p>Основним методом формування доходів держави за провідної ролі приватної та колективної форм власності є податок, що й визначає її місце у ринковій економіці. Встановлення державою податків – це форма прояву її державного суверенітету і здійснення належних їй функцій владності. Адже податки – це не тільки метод формування бюджету, а і інструмент впливу на різні сторони діяльності їх платників.</p>

Коментар. Реферат «Податок на прибуток підприємств» було розміщено в Інтернеті за три роки до дисертації В.Бортняка і за два роки до публікацій його статей. Навіть, якщо автор реферату некоректно запозичив цей фрагмент з іншого джерела, це не перетворює Бортняка на автора скопійованого до своєї дисертації тексту.

Название: Податок на прибуток підприємств
Раздел: [Рефераты по налогообложению](#)
Тип: реферат **Добавлен 11:38:33 15 июля 2005** [Похожие работы](#)
Просмотров: 3508 [Комментариев: 16](#) Оценило:
10 человек Средний балл: 4.2
Оценка: 4 [Скачать](#)

<https://www.bestreferat.ru/referat-49990.html>

9. Е. Селігман запропонував періодизацію історичного процесу розвитку податкових платежів, ілюструючи його етимологічним значенням змісту податків [2, с. 267]. У визначені терміну, податок він нараховує сім стадій:

- на першій стадії панує ідея дару. Індивідуум робить подарунок державі, що відображається в середньовіковому латинському терміні «donum» і в англійському «benevolence»;
- друга стадія пов'язує податок з проханням держави до народу про підтримку, що відображається в латинському та германському терміні «bede»;
- в третій стадії закріплюється ідея допомоги, яку народ надає державі, що відповідає англійському «aid»;
- на четвертій стадії розвитку з'являється ідея про жертву, яку приносить громадянин в інтересах держави. Це видно з старофранцузького «gabelle», та німецького «abgabe»;
- на п'ятій стадії у платника починає розвиватися почуття обов'язку, зобов'язання. Англійське «duty» спочатку вживалось для позначення

Е. Селігман періодизував історичний процес розвитку податкових платежів, ілюструючи його етимологічним значенням змісту податків. Тому в терміні, який означає податок, він нараховує сім стадій:

1. На цій стадії панує ідея дару. Індивідуум робить подарунок державі, що відображається в середньовіковому латинському терміні donum і в англійському benevolence.
2. Друга стадія пов'язує податок з прохання державою народу про підтримку, що відображається в латинському германському терміні bede.
3. В третій стадії закріплюється ідея допомоги, яку народ надає державі, англійське aid.
4. На четвертій стадії розвитку з'являється ідея про жертву, яку приносить громадянин в інтересах держави. Це видно з старофранцузького gabelle, німецького abgabe.
5. На п'ятій стадії у платника

податків на ввіз, а іноді на дохід;
- тільки на шостій стадії зустрічається ідея примусу з боку держави. Це видно в англійському терміні «inposition».

- на останній стадії виникає ідея певної частки чи окладу, які встановлені урядом і не залежать від волі платника. Це відображено в англійському терміні «tax» (taxare - визначати, оцінювати).

Для з'ясування, що ж являє собою податок, потрібно визначити його принципові ознаки:

*це вид платежу, який вноситься юридичними та фізичними особами;

*платіж, який регулюється актом компетентного органу державної влади;

*сума грошей, яка стягується за допомогою податкового механізму, вноситься до бюджету (державного або місцевого), або до державного цільового фонду, і грошей цільового призначення;

10. Надходячи до бюджету кошти, фактично втрачають важливість за такими показниками, як від якого суб'єкта вони надійшли і на які цілі вони будуть використані.

* податкові платежі перераховуються в бюджет безвідплатної і безумовно, незалежно від отримання будь-яких послуг чи благ з боку держави;

* податок вноситься періодично, в чітко встановлені законом строки, та має обов'язковий характер. За ухилення від сплати передбачається відповідальність, можливість примусового виконання платежу [2, с. 293].

2. Рассел Б. Человеческое познание / Рассел Б. // Мир философии: Книга для чтения. В 2-х ч. Ч. 1. Исходные философские проблемы, понятия и принципы. – М. : Политиздат, 1991. – 627 с.

У джерелі під №2 немає нічого подібного до тексту наведеного фрагменту. Посилання на джерело №2 є сфальсифікованим.

починає розвиватися почуття обов'язку, зобов'язання. Англійське duty спочатку вживалось для позначення податків на ввіз і іноді на дохід.

6.Тільки на шостій стадії зустрічається ідея примусу з боку держави. Це видно в англійському inposition.

7.На останній стадії виникає ідея певної частки чи окладу, які встановлені урядом та не залежать від волі платника. Це англійською термін tax (taxare – визначати, оцінювати).

Щоб все-таки з'ясувати, що являє собою податок потрібно визначити його принципові ознаки:

• Це вид платежу, який вноситься юридичними та фізичними особами.

• Платіж, який регулюється актом компетентного органу державної влади.

• Сума, яка стягується за допомогою податкового механізму, вноситься до бюджету (державного або місцевого), або до державного цільового фонду.

• Перераховані в бюджет суми не мають цільового призначення. Надходячи до бюджету, фактично втрачається важливість від якого суб'єкта вони надійшли і на які цілі вони будуть використані.

• Податкові платежі перераховуються в бюджет безвідплатно і безумовно, незалежно від отримання будь-яких послуг чи благ зі сторони держави.

• Податок вноситься періодично, в чітко встановлені

	<p>законом строки.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Має обов'язковий характер. <p>За ухилення від сплати передбачається відповідальність, можливість примусового виконання платежу.</p>
	<p>Заверуха Ірина Богданівна. Проблеми правового регулювання державного боргу України. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук. Спеціальність 12.00.07 – Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. - Львів. 2007</p>
<p>12. Поняття та зміст податкового боргу невід'ємно пов'язані з поняттям та змістом державного боргу. Змістом категорії "державний борг" є відносини щодо випуску, обслуговування та погашення боргових зобов'язань держави [16, с.213]. Це квінтесенція категорії, узагальнена спільна думка багатьох поколінь науковців. Проте це дещо загальне визначення, і воно потребує конкретизації. Відстежуючи розвиток правової думки щодо визначення поняття державний борг, зауважимо, що зокрема професор М.П. Кучерявенко визначає державний борг як заборгованість держави в процесі формування і використання додаткових грошових ресурсів держави за рахунок тимчасово вільних грошових коштів юридичних і фізичних осіб, іноземних держав [17, с.35].</p> <p>Лютий І.О. зазначає, що державний борг – це загальний розмір, накопиченої заборгованості уряду власникам цінних паперів, який дорівнює сумі минулих бюджетних дефіцитів за вирахуванням бюджетних надлишків [18, с.71].</p> <p>Російський професор Е.Ю. Грачева під</p>	<p>С.15-16. Державний борг – це відносини у сфері випуску, обслуговування та погашення боргових зобов'язань держави. Це квінтесенція категорії, узагальнена спільна думка багатьох поколінь вчених. Таке визначення є дещо загальним і потребує конкретизації. Це завдання досліджували наші сучасники, зокрема проф. М.П. Кучерявенко визначає державний борг як заборгованість держави в процесі формування і використання додаткових грошових ресурсів держави за рахунок тимчасово вільних грошових коштів юридичних і фізичних осіб, іноземних держав [163]⁴. Доктор юридичних наук О.П. Орлюк зазначає, що державний борг – це загальний обсяг накопиченої заборгованості уряду власникам цінних паперів, який дорівнює сумі минулих бюджетних дефіцитів за вирахуванням бюджетних надлишків [186]⁵.</p> <p>Проф. О.Ю. Грачева під державним боргом розуміє боргові зобов'язання держави (Російської Федерації) перед фізичними і юридичними особами, іноземними державами, міжнародними</p>

<p>державним боргом розуміє боргові зобов'язання держави (Російської Федерації) перед фізичними та юридичними особами, іноземними державами, міжнародними організаціями та іншими суб'єктами міжнародного права, включаючи зобов'язання за</p> <p>13. державними гарантіями, надані державою [19, с.117].</p> <p>16. Битяк Ю. П. Адміністративне право України: Підручник для юрид. вузів і фак. / Ю.П. Битяк. – Харків. : Право, 2000. – 520 с. Цього тексту ані на с.213, ані на інших сторінках джерела № 16 немає. Посилання на №16 сфальсифіковане.</p> <p>17. Кучерявенко М. До питання про систему фінансового права / Кучерявенко М. – Право України, - 2007. – 33-36 с. (№ 4). Насправді: Право України, - 2003- №4-с.33-37. Посилання на №17 сфальсифіковане.</p> <p>18. Лютий І.О. Проблеми реструктуризації зовнішнього боргу України /Лютий І.О. – Фінанси України. – 2000. - № 6. – С. 70-72. Насправді: Фінанси України. – 2006 -- № 6. –с.70-74. Посилання на №18 сфальсифіковане.</p> <p>19. Грачева Е.Ю. Фінансове право / Е. Грачева, З. Соколова. – М. : Юристь, 2001. – 378 с. Цього тексту ані на с.117, ані на інших сторінках джерела № 19 немає. Посилання на №19 сфальсифіковане.</p>	<p>організаціями та іншими суб'єктами міжнародного права, охоплюючи зобов'язання щодо державних гарантій, наданих державою [227]б.</p> <p>[163] Воронова Л.К., Кучерявенко Н.П. Финансовое право: Учеб. пособие. – Харьков: Легас, 2003. – С. 246. [186] Орлюк О.П. Финансове право. – К.: Юрінком Інтер, 2003. – С. 365. [227] Финансовое право: Учебник / Под ред. Е.О. Грачевой, Г.П. Толстопятенко. – М.: Проспект, 2004. – С. 306</p>
	<p>Фінансове право України: Навчальний посібник: За заг.ред. д.ю.н., проф. Шкарупи В.К. - Київ: „Истина", 2007. - 148 с.</p>
<p>С.13. Щодо суб'єктного складу, то вважається абсолютно особливим статус держави, який може розкриватися по-різному в ролі позичальника, боржника або гаранта. З іншого боку, такі науковці як К.В. Рудий, Ю.А. Данилов, В.В.Верхолаз включають у зміст державного боргу суми місцевих запозичень, тобто муніципальний борг. Вважаємо неприпустимим змішувати боргові зобов'язання держави та органів місцевого самоврядування. Слід</p>	<p>Тема 6. ПРАВОВА ПРИРОДА ДЕРЖАВНОГО БОРГУ. ДЕРЖАВНА ПОЗИКА</p> <p>Залежно від суб'єкта, розрізняють державний та муніципальний борг. Абсолютно особливим є статус держави, який може розкриватися по-різному в ролі позичальника, боржника або гаранта. З іншого боку, такі науковці як К.В. Рудий, Ю.А. Данилов, В.В.Верхолаз включають у зміст державного боргу суми місцевих</p>

<p>розмежовувати і не допускати змішування таких понять, як державний кредит і місцеві запозичення, державний борг та муніципальний борг. Водночас, можна ставити питання про потребу запровадити механізм формування зведеного боргу в державі Україна, який включав би показники всіх боргових зобов'язань публічних органів влади. Мова йде про публічний зведений (консолідований) борг, тоді як державний борг є його складовою і принципово включає лише боргові зобов'язання уряду України.</p> <p>Без посилання</p>	<p>запозичень, тобто муніципальний борг. Вважаємо, що слід розмежовувати і не допускати змішування таких понять, як державний кредит і місцеві запозичення, державний борг та муніципальний борг. Водночас, можна ставити питання про потребу запровадити механізм формування зведеного боргу в державі Україна, який включав би показники всіх боргових зобов'язань публічних органів влади. Мова йде про публічний зведений (консолідований) борг, тоді як державний борг є його складовою і принципово включає лише боргові зобов'язання уряду України.</p>
	<p>Заверуха Ірина Богданівна. Проблеми правового регулювання державного боргу України. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук. Спеціальність 12.00.07 – Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. - Львів. 2007</p>
<p>13. На перший погляд, визначення у своїй основі збігаються, та все ж не всі вони є однаковими за змістом. Водночас, сам факт плюралізму думок доводить актуальність теми й гостру потребу уніфікувати розуміння змісту категорії "державний борг" та "податковий борг", щоб чітко закріпити її в законодавстві. Тож вважаємо за доцільне виділити спільні риси цієї проблематики.</p> <p>Отже, характерні особливості державного та податкового боргу:</p> <p>1. В основі змісту державного боргу лежать кредитно-фінансові відносини з приводу залучення державою додаткових фінансових ресурсів, тобто здійснення запозичень. В основі змісту податкового боргу лежать суспільно-</p>	<p>С.17 На перший погляд, визначення збігаються, проте не всі вони є однаковими за своїм змістом. Сам факт плюралізму думок засвідчує про актуальність проблеми і необхідність її єдиного розуміння з метою чіткого правового закріплення. Аналізуючи зміст категорії „державний борг”, що визначають наші сучасники, знаходимо низку спільних положень.</p> <p>...</p> <p>18. По-перше, основою змісту державного боргу є кредитно-фінансові відносини з приводу залучення державою додаткових фінансових ресурсів, тобто здійснення запозичень. По-друге, позичальником і боржником у цих відносинах є держава. По-третє, формою державних</p>

<p>фінансові відносини з приводу залучення в казну держави грошових коштів, та сплатою податкових зобов'язань.</p> <p>2. <i>Державний борг</i> - позичальником і боржником у цих відносинах є держава. <i>Податковий борг</i> – боржником виступають члени суспільства в особі господарюючих суб'єктів (фізичних та юридичних осіб).</p> <p>3. <i>Формою державних запозичень</i> є державні цінні папери.</p> <p>...</p> <p>Попри єдині спільні риси податкового та державного боргу, у вищенаведених визначеннях бачимо і <i>принципові розбіжності</i>. Ці розбіжності хоч і вписуються в контекст фінансових відносин, проте мають <i>дуже характерні особливості</i>. <i>Наслідком відсутності їх правового аналізу</i> є невизначеність у <i>правовому регулюванні</i>.</p> <p>Без посилань</p>	<p><i>запозичень</i> є державні цінні папери.</p> <p>...</p> <p>З огляду на існуючі <i>дефініції</i> <i>наголосимо</i> на <i>принципових розбіжностях</i> у низці визначень, які є <i>дуже характерними</i>. <i>Позбавлення їх правового аналізу</i> залишить невизначеність у <i>правовому регулюванні</i>.</p>
	<p>Крисоватий А.І. Теоретико-організаційні доміанти та практика реалізації податкової політики в Україні. Монографія. – Тернопіль, Видавництво «Карт-бланш», 2005. – 371 с.</p>
<p>36. В результаті - до кінця 2001 року з платників податків-боржників було списано податковий борг у сумі 14 млрд. 879 млн. гривень. У тому числі 6 млрд. 934 млн. грн. (46,6%) – з податку на додану вартість, 1 млрд. 868 млн. грн. (12,6 %) -з податку на прибуток. Відстрочено та розстрочено на 4 млрд. 773 млн. грн. Інших податкових платежів. <i>А всього, списано таким чином платежів на суму понад 19,6 млрд. грн.</i></p>	<p>С.249-250 <i>Адже з прийняттям та введенням в дію Закону України від 21 грудня 2000 р. № 2181-III “Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами” до кінця 2001 року з платниківборжників було списано податковий борг у сумі 14 879 млн. грн., у тому числі 6 934 млн. грн. (46,6 відсотків від загальної суми) податку на додану вартість, 1 868 млн. грн. (12,6 відсотків) податку на прибуток. Крім того, відстрочено та розстрочено 4773 млн. грн. інших</i></p>

	<p>податкових платежів. Таким чином, за досить короткий проміжок часу було амністовано податкового боргу на загальну суму понад 19,6 мільярдів гривень.</p>
	<p>Крисоватий А.І. Теоретико-організаційні доміанти та практика реалізації податкової політики в Україні. Монографія. – Тернопіль, Вид-во «Карт-бланш», 2005. – 371 с.</p>
<p>40 Ця концепція базується на:</p> <p>1. Розширенні бази оподаткування, що дасть змогу зменшити податковий тиск на платників податків та збільшити надходження до бюджету; розширенні інформаційного забезпечення кожної ланки податкової служби, що сприятиме автоматизації процесу оподаткування, ефективному використанню наявних людських ресурсів, дасть можливість порівнювати відомості з різних джерел з метою виявлення ухилень від сплати податків.</p> <p>2. Підвищенні ефективності перевіркової роботи, яка за рахунок автоматизованого відбору платників для документальних перевірок дасть змогу виявити ухилення від сплати податків при загальному зменшенні кількості перевірок та перевіряючи; забезпечить обов'язковість відповідальності порушників, залучення до оподаткування “тіньових” коштів шляхом відстеження товарно-грошових потоків у країні, контроль за використанням готівки, легалізації зовнішньоекономічної діяльності, запобігання використанню банківської системи з протиправною метою; вдосконалення законодавства, що полягає у спрощенні, стабільності та передбачуваності адміністрування податків, запровадженні обов'язкової перевірки ефективності запропонованих</p>	<p>286. За рахунок розширення інформаційного забезпечення податкового контролю з'являється можливість автоматизувати процес оподаткування, ефективніше використовувати наявні людські ресурси, зіставляти відомості з різних джерел з метою виявлення ухилень від сплати податків.</p> <p>...</p> <p>287 Модернізація системи контрольної роботи податкової служби також передбачає залучення до оподаткування тіньових коштів за рахунок відстеження товарно-грошових потоків, контролю за використанням готівки, легалізації зовнішньоекономічної діяльності, контролю за поверненням в Україну валютної виручки, запобігання використанню банківської системи в протиправних цілях.</p>

<p>змін до законів. Без посилань</p>	
	<p>Сараскіна Тетяна Василівна. Організаційно-правові засади діяльності податкової міліції в Україні. Дисертація... кандидата юридичних наук. Спеціальність 12.00.07 – теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право. - Харків, 2000.</p>
<p>47. 2.2. Нормативно-правове регулювання стягнення податкового боргу</p> <p>48. Такий процес упорядкування суспільних відносин, їх юридичне закріплення, охорона та розвиток має певні ознаки. Наведемо основні з них: -правове регулювання – різновид соціального регулювання; -правове регулювання надає суспільним відносинам певну правову форму; -має конкретний характер, завжди пов'язане з реальними відносинами; -має цілеспрямований характер - направлене на задоволення законних інтересів суб'єктів права; -здійснюється за допомогою правових засобів, які забезпечують його ефективність; -гарантує доведення норм права до їх виконання [54, с. 148].</p> <p>54. Копейчиков В.В. «Загальна теорія держави і права» / Копейчиков В.В. – К.:Юрінком Інтер. – 2006. – С. 317.</p> <p>Посилання на №54 сфальсифіковане</p>	<p>47-49 2.2. Нормативно-правове регулювання стягнення податкового боргу</p> <p>48. Такий процес упорядкування суспільних відносин, їх юридичне закріплення, охорона та розвиток має певні ознаки. Наведемо основні з них: -правове регулювання – різновид соціального регулювання; -правове регулювання надає суспільним відносинам певну правову форму; -має конкретний характер, завжди пов'язане з реальними відносинами; -має цілеспрямований характер - направлене на задоволення законних інтересів суб'єктів права; -здійснюється за допомогою правових засобів, які забезпечують його ефективність; -гарантує доведення норм права до їх виконання [64, с. 529].</p> <p>64. Скакун О.Ф. Теория государства и права: Учебник. – Харьков: Консум; Ун-т внутр. дел, 2000. – 704 с.</p>
	<p>Сараскіна Т.В. Організаційно-правові засади діяльності податкової міліції в Україні. Дисертація кандидата юридичних наук. - Харків, 2000.</p>
<p>48. Тож, правове регулювання - по-перше, за своєю природою є специфічним різновидом соціального регулювання, націленим на досягнення</p>	<p>45-46. Тож, правове регулювання - по-перше, за своєю природою є специфічним різновидом соціального регулювання, націленим на досягнення</p>

<p>певних результатів у житті суспільства; по-друге, здійснюється за допомогою цілісної системи засобів, що реально виражають саму матерію права як нормативного інституційного утворення - регулятора [4, с. 207].</p> <p>4. Пиголкін А.С. Общая теория права / Пиголкін А.С. – Москва, 1994. – 210 с.</p> <p>Посилання на №4 сфальсифіковане</p>	<p>певних результатів у житті суспільства; по-друге, здійснюється за допомогою цілісної системи засобів, що реально виражають саму матерію права як нормативного інституційного утворення - регулятора [65, с. 348].</p> <p>65. Алексеев С. С. Право: азбука – теория – философия: Опыт комплексного исследования. – М.: Статут, 1999. – 712 с.</p>
	<p>Сараскіна Т.В. Організаційно-правові засади діяльності податкової міліції в Україні. Дисертація кандидата юридичних наук. - Харків, 2000.</p>
<p>48. Загальним об'єктом впливу права є суспільні відносини. Безпосереднім предметом правового регулювання виступають різноманітні дії, та діяльність учасників цих відносин, а зміст правового регулювання залежить від положення взаємодіючих у відносинах сторін [55, с. 32].</p> <p>55. Общая теория финансов / М.: 2007. - № 11. – С. 31-33.</p> <p>Посилання №55 сфальсифіковане</p>	<p>45. Загальним об'єктом впливу права є суспільні відносини. Безпосереднім предметом правового регулювання виступають різноманітні дії, та діяльність учасників цих відносин, а зміст правового регулювання залежить від положення взаємодіючих у відносинах сторін [66, с. 148].</p> <p>66. Общая теория права и государства: Учебник /Под ред. В.В. Лазарева. – М.: Юрист, 1999. – 520 с.</p>
	<p>Сараскіна Т.В. Організаційно-правові засади діяльності податкової міліції в Україні. Дисертація кандидата юридичних наук. - Харків, 2000.</p>
<p>48. Особливою ознакою правового регулювання є наявність специфічного механізму, що забезпечує ефективність правового впливу на суспільні відносини, а сукупність правових засобів, за допомогою яких саме здійснюється такий вплив і складають поняття механізму правового регулювання.</p> <p>Без посилання</p>	<p>46. Особливою ознакою правового регулювання є наявність специфічного механізму, що забезпечує ефективність правового впливу на суспільні відносини, а сукупність правових засобів, за допомогою яких саме здійснюється такий вплив і складають поняття механізму правового регулювання.</p>
	<p>Сараскіна Тетяна Василівна. Організаційно-правові засади діяльності податкової міліції в</p>

	<p>Україні. Дисертація кандидата юридичних наук. - Харків, 2000.</p>
<p>48.Безпосередньо під правовими засобами розуміються правові явища, що виражаються в інструментах (установленнях) та діяннях, і сприяють задоволенню інтересів суб'єктів права, досягненню соціально корисних цілей. До них належать: норми права, принципи, юридичні факти, правозастосовчі акти, суб'єктивні права, юридичні обов'язки, заходи заохочення і покарання та інші. Прості неподільні правові засоби (суб'єктивні права, юридичні обов'язки, заохочення, покарання, пільги та ін.) складають комбіновані – норму, договір, інститут, т.п. [56, с. 341].</p> <p>56. Збірка договорів Ради Європи: «Співробітництво у галузі права» / К. : Парламентське видавництво. – 2000. – С. 500.</p> <p>Джерело під №56 цього тексту не містить. Посилання на джерело №56 є сфальсифікованим.</p>	<p>46.Безпосередньо під правовими засобами розуміються правові явища, що виражаються в інструментах (установленнях) та діяннях, і сприяють задоволенню інтересів суб'єктів права, досягненню соціально корисних цілей. До них належать: норми права, принципи, юридичні факти, правозастосовчі акти, суб'єктивні права, юридичні обов'язки, заходи заохочення і покарання та інші. Прості неподільні правові засоби (суб'єктивні права, юридичні обов'язки, заохочення, покарання, пільги та ін.) складають комбіновані – норму, договір, інститут, т.п. [67, с. 326].</p> <p>67. Проблемы теории государства и права: Учебное пособие /Под ред. доктора юр. наук, профессора М.Н. Марченко. - М.: Проспект, 1999. – 504 с.</p>
	<p>Сараскіна Тетяна Василівна. Організаційно-правові засади діяльності податкової міліції в Україні. Дисертація кандидата юридичних наук. - Харків, 2000.</p>
<p>48. У цілому, правові засоби завжди направлені на ліквідацію конкретних перешкод на шляху упорядкування суспільних відносин і забезпечення ефективності правового регулювання. Окремо взяті правові інструменти не можуть в повному обсязі забезпечити подолання перешкод – природних та штучних труднощів, що гальмують управлінські процеси, тому вони постійно функціонують у взаємодії та взаємовпливу.</p> <p>Механізм правового регулювання – це система правових засобів, організованих найбільш послідовним чином з метою подолання перешкод на шляху задоволення інтересів суб'єктів права</p>	<p>46.Взагалі правові засоби завжди направлені на ліквідацію конкретних перешкод на шляху упорядкування суспільних відносин і забезпечення ефективності правового регулювання. Окремо взяті правові інструменти не можуть в повному обсязі забезпечити подолання перешкод – природних та штучних труднощів, що гальмують управлінські процеси, тому вони постійно функціонують у взаємодії та взаємовпливу.</p> <p>Отже, механізм правового регулювання – це система правових засобів, організованих найбільш послідовним чином з метою подолання перешкод на шляху задоволення</p>

<p>[57, с. 47]. 57. Концепція адміністративної реформи в Україні / К.: 2003. – С. 60. Посилання на №57 сфальсифіковане</p>	<p>інтересів суб'єктів права [68, с.625]. 68. Теория государства и права: Курс лекций /Под ред. Н.И. Матузова, А.В. Малько. – М.: Юристъ, 1999. – 672 с.</p>
	<p>Сараскіна Т.В. Організаційно-правові засади діяльності податкової міліції в Україні. Дисертація кандидата юридичних наук. - Харків, 2000.</p>
<p>48. Обов'язковою умовою функціонування механізму правового регулювання суспільних відносин є діяльність державних органів. Згідно Закону України «Про державну податкову службу в Україні» податкові 49 органи зобов'язані здійснювати завдання, через які держава виконує правотворчу, правозастосовчу і правоохоронну діяльність. Нагадаємо, що Державну податкову службу було сформовано на базі Головної державної податкової інспекції України, державних податкових інспекцій в Автономній Республіці Крим, областях, районах, містах і районах у містах Указом Президента України від 22 серпня 1996 року № 760 “Про утворення Державної податкової адміністрації України та місцевих державних податкових адміністрацій”. На підставі пункту 6 Указу Державній податковій адміністрації підпорядковано підрозділи Міністерства внутрішніх справ по боротьбі з кримінальним приховуванням прибутків від оподаткування, що діяли у складі Державної служби боротьби з економічною злочинністю, МВС [58].</p> <p>58. Указ Президента України “Про утворення Державної податкової адміністрації України та місцевих державних податкових адміністрацій” : за станом на 20.04.2000 року. / CD-вид-во «Експерт-юрист», 2008. – 2 електрон. Опт. Диск (CD-ROM) : кольор.; 12 см. – Сист. Вимоги Pentium –100; 32 Mb-ram; CD-ROM; Windows 98/2000/XP.</p>	<p>47. Обов'язковою умовою функціонування механізму правового регулювання суспільних відносин є діяльність державних органів. Згідно Закону України «Про державну податкову службу в Україні» податкові органи зобов'язані здійснювати завдання, через які держава виконує правотворчу, правозастосовчу і правоохоронну діяльність. Нагадаємо, що Державну податкову службу було сформовано на базі Головної державної податкової інспекції України, державних податкових інспекцій в Автономній Республіці Крим, областях, районах, містах і районах у містах Указом Президента України від 22 серпня 1996 року № 760 “Про утворення Державної податкової адміністрації України та місцевих державних податкових адміністрацій”. На підставі пункту 6 Указу Державній податковій адміністрації підпорядковано підрозділи Міністерства внутрішніх справ по боротьбі з кримінальним приховуванням прибутків від оподаткування, що діяли у складі Державної служби боротьби з економічною злочинністю, МВС [30].</p> <p>30. Про утворення Державної податкової Адміністрації України та Місцевих державних податкових адміністрацій: Указ Президента України //Урядовий кур'єр. – 1996. - № 161-162.</p>

<p>Посилання на джерело №58 формальне: насправді текст скопійовано з кандидатської дисертації Т.В.Сараскіної без посилання на неї.</p>	
	<p>Сараскіна Т.В. Організаційно-правові засади діяльності податкової міліції в Україні. Дисертація кандидата юридичних наук. - Харків, 2000.</p>
<p>49.Тому, шляхом консолідації податкової служби в рамках одного центрального органу виконавчої влади створено складне, системне державне утворення для здійснення державного фінансового контролю у галузі дотримання податкового законодавства, забезпечення фіскальної політики, наділене правом застосування примусових заходів до порушників вимог чинного законодавства.</p> <p>Державна податкова адміністрація України наділена правом видавати норми права, що стосуються безпосередньої діяльності з виконання покладених на неї функцій, що мають внутрішньовідомче юридичне значення та розповсюджуються на осіб, які знаходяться в системі управлінського, службового підпорядкування. Однак, більш важливим є видання Державною податковою адміністрацією нормативно-правових актів з питань оподаткування, що розраховані на значно ширше коло суб'єктів, норми права, що містяться в цих актах, мають зовнішню юридичну дію.</p> <p>Без посилання</p>	<p>С.48. Таким чином, шляхом консолідації податкової роботи в рамках одного центрального органу виконавчої влади, було утворено складне, системне державне утворення для здійснення державного фінансового контролю у галузі дотримання податкового законодавства, забезпечення фіскальної політики, наділене правом застосування примусових заходів до порушників вимог чинного законодавства.</p> <p>...</p> <p>с.63. Державна податкова адміністрація України наділена правом видавати норми права, що стосуються безпосередньої діяльності по виконанню покладених на неї функцій, які мають внутрішньовідомче юридичне значення та розповсюджуються на осіб, що знаходяться в системі управлінського, службового підпорядкування. Однак, більш важливим є видання Державною податковою адміністрацією нормативно-правових актів з питань оподаткування, що розраховані на значно ширше коло суб'єктів, норми права, що містяться в цих актах, мають зовнішню юридичну дію.</p>
	<p>Сараскіна Т.В. Організаційно-правові засади діяльності податкової міліції в Україні. Дисертація кандидата юридичних наук. - Харків, 2000.</p>
<p>49.На підставі Постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Положення про державну реєстрацію</p>	<p>С.63. На підставі Постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Положення про державну реєстрацію</p>

<p>нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади” підзаконні нормативні акти Державної податкової адміністрації, які зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян або мають міжвідомчий характер; що містять правові норми (правила поведінки), розраховані на невизначене коло осіб, підприємств, установ, організацій і неодноразове застосування, незалежно від строку їх дії (постійні чи обмежені певним часом) та характеру відомостей, що в них містяться, у тому числі з грифами "Для службового користування", "Не для друку", "Таємно" та іншими, а також прийняті в порядку експерименту, підлягають державній реєстрації в Міністерстві юстиції України [59].</p> <p>59. Постанова Кабінету Міністрів України “Про затвердження Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади” : за станом на 09.04.2008 року / CD-вид-во «Експерт-юрист», 2008. – 2 електрон. Опт. Диск (CD-ROM) : кольор.; 12 см. – Сист. Вимоги Pentium – 100; 32 Мб-ram; CD-ROM; Windows 98/2000/XP.</p> <p>Посилання на джерело №59 формальне: насправді текст скопійовано з кандидатської дисертації Т.В.Сараскіної без посилання на неї.</p>	<p>нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади” підзаконні нормативні акти Державної податкової адміністрації, які зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян або мають міжвідомчий характер; що містять правові норми (правила поведінки), розраховані на невизначене коло осіб, підприємств, установ, організацій і неодноразове застосування, незалежно від строку їх дії (постійні чи обмежені певним часом) та характеру відомостей, що в них містяться, у тому числі з грифами "Для службового користування", "Не для друку", "Таємно" та іншими, а також прийняті в порядку експерименту, підлягають державній реєстрації в Міністерстві юстиції України [106].</p> <p>64. (правила поведінки), розраховані на невизначене коло осіб, підприємств, установ, організацій і неодноразове застосування, незалежно від строку їх дії (постійні чи обмежені певним часом) та характеру відомостей, що в них містяться, у тому числі з грифами "Для службового користування", "Не для друку", "Таємно" та іншими, а також прийняті в порядку експерименту, підлягають державній реєстрації в Міністерстві юстиції України [106].</p> <p>106. Про затвердження Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади: Постанова Кабінету Міністрів України //Зібрання Постанов Уряду України. – 1993. -№ 1-2 . - Ст. 28</p>
	<p>Касьяненко Любов Михайлівна. Правовий статус державної податкової служби України як контролюючого суб’єкта. - Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України – 2003 - №3(21)-с.174-181.</p>
<p>49. Діяльність державної податкової служби України регламентується значною кількістю нормативно-правових актів, що регулюють як суто організаційну роботу служби (правовий статус, оплату праці, проходження служби в податкових органах), так і процес справляння платежів до бюджету.</p>	<p>176. Діяльність державної податкової служби України регламентується значною кількістю нормативно-правових актів, що регулюють як суто організаційну роботу служби (правовий статус, оплату праці, проходження служби в податкових органах та ін.), так і процес справляння платежів до</p>

<p>Без посилань</p>	<p>бюджету.</p>
	<p>Касьяненко Любов Михайлівна. Правовий статус державної податкової служби України як контролюючого суб'єкта. - Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України – 2003 - №3(21)-с.174-181.</p>
<p>50.Необхідність існування цих нормативно-правових актів викликана специфікою діяльності податкових органів, пов'язаною з виконанням надзвичайно важливої державної функції – забезпечення надходжень до бюджетів усіх рівнів. Виконання цієї функції державним органом – податковою службою України – потребує наділення її спеціальними правами та обов'язками, що виникають під час процедури стягнення податкового боргу.</p> <p>Без посилань</p>	<p>С.177. Необхідність існування цих нормативно-правових актів викликана специфікою діяльності податкових органів, пов'язаною з виконанням надзвичайно важливої державної функції – забезпечення надходжень до бюджетів усіх рівнів. Виконання цієї функції державним органом – податковою службою України – потребує наділення її спеціальними правами та обов'язками, що виникають під час процедури збору податків та обов'язкових платежів.</p>
	<p>Касьяненко Любов Михайлівна. Правовий статус державної податкової служби України як контролюючого суб'єкта. - Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України – 2003 - №3(21)-с.174-181.</p>
<p>51. Основний Закон нашої країни – Конституція України – не дає розгорнутого тлумачення про податки та діяльність податкових органів. Однак стаття 67 Конституції стверджує: «Кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом. Усі громадяни щорічно подають до податкових інспекцій за місцем проживання декларації про свій майновий стан та доходи за минулий рік, у порядку</p>	<p>175.На жаль, основний Закон України – Конституція – не дає розгорнутого тлумачення про податки та діяльність податкових органів. Однак стаття 67 Конституції стверджує: «Кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом.</p> <p>176.Усі громадяни щорічно подають до податкових інспекцій за місцем проживання декларації про свій майновий стан та доходи за минулий</p>

встановленому законом» [60].

Частина перша цієї статті безпосередньо законодавчо закріплена відповідними Законами України і вже сьогодні діє на практиці. До таких законів можна віднести Закони України «Про систему оподаткування» [61],

52 «Про підприємництво» [62], декрети Кабінету Міністрів «Про прибутковий податок з громадян» [63], «Про податок на промисел» [64] та ряд інших. Ці законодавчі акти визначають перелік податків, які необхідно сплачувати, їх розміри, термін сплати тощо. Закріплюють вони і обов'язок щодо сплати податків як громадянами безпосередньо, так і підприємствами, створеними цими громадянами.

Стосовно ж другої частини цієї статті необхідно зазначити, що на сьогодні вона виконується лише частково. Чинне законодавство зобов'язує щорічно подавати декларації лише тих громадян, які займаються підприємницькою діяльністю без створення юридичної особи, та осіб, які отримують доходи поза межами основної роботи. Таким чином, необхідно констатувати, що для виконання цієї норми необхідно приймати відповідний закон.

У конституції лише одна стаття присвячена податкам. Але 85, 92, 95, 96, 97, 98 статті Конституції передбачають функціонування бюджетної системи та Державного бюджету України, тобто опосередковано регулюють діяльність податкових органів, так як наповнення бюджетів усіх рівнів здійснюється в основному за рахунок податків, які сплачує населення, а виконанням цієї державної функції займається спеціальний орган – Державна податкова служба України [60].

Статті 115 і 116 Конституції

рік, у порядку, встановленому законом”.

Частина перша цієї статті безпосередньо законодавчо закріплена відповідними Законами України і вже сьогодні діє на практиці. До таких законів можна віднести Закони України “Про систему оподаткування”, “Про підприємництво”, “Про підприємства в Україні”, декрети Кабінету Міністрів “Про прибутковий податок”, “Про податок на промисел” та ряд інших. Ці законодавчі акти визначають перелік податків, які необхідно сплачувати, їх розміри, термін сплати тощо. Закріплюють вони і обов'язок щодо сплати податків як за громадянами безпосередньо, так і за підприємствами, створеними цими громадянами.

Стосовно ж другої частини цієї статті необхідно зазначити, що на сьогодні вона виконується лише частково. Чинне законодавство зобов'язує щорічно подавати декларації лише тих громадян, які займаються підприємницькою діяльністю без створення юридичної особи, та осіб, які отримують доходи поза межами основної роботи. Таким чином, **ми можемо** констатувати, що для виконання цієї норми необхідно приймати відповідний закон.

У Конституції лише одна стаття присвячена податкам. Але 85, 92, 95, 96, 97, 98 статті Конституції передбачають функціонування бюджетної системи та Державного бюджету України, тобто опосередковано регулюють діяльність податкових органів, так як наповнення бюджетів усіх рівнів здійснюється в основному за рахунок податків, які сплачує населення, а виконанням цієї державної функції займається спеціальний орган – ДПС України.

<p>визначають, що Кабінет Міністрів України через створення відповідних центральних органів виконавчої влади забезпечує проведення податкової політики та виконання Державного бюджету України [60].</p> <p>60. Конституція України : за станом на 28.06.1996 року. / CD-вид-во «Експерт -юрист», 2008. – 2 електрон. Опт. Диск (CD-ROM) : кольор.; 12 см. – Сист. Вимоги Pentium – 100; 32 Mb-ram; CD-ROM; Windows 98/2000/XP.</p> <p>61. Закон України “Про систему оподаткування” : за станом на 22.02.2006 року / Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К.: Парлам. вид-во, 2008. – (Бібліотека офіційних видань).</p> <p>62. Закон України “Про підприємництво” : за станом на 22.12.2006 року /Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К. : Парлам. вид-во, 2008. – (Бібліотека офіційних видань).</p> <p>63. Декрет Кабінету Міністрів України «Про прибутковий податок з громадян» : за станом на 03.06.2005 року. / CD-вид-во «Експерт-юрист», 2008. – 2 електрон. Опт. Диск (CD-ROM) : кольор.; 12 см. – Сист. Вимоги Pentium – 100; 32 Mb-ram; CD-ROM; Windows 98/2000/XP.</p> <p>64. Декрет Кабінету Міністрів України «Про податок на промисел» : за станом на 17 березня 1993 року. / CD-вид-во «Експерт-юрист», 2008. – 2 електрон.Опт. Диск (CD-ROM) : кольор.; 12 см. – Сист. Вимоги Pentium – 100; 32 Mb-ram; CD-ROM; Windows 98/2000/XP.</p> <p>Посилання №№60-64 формальні. Текст наведеного фрагменту є ідентичним тексту статті Касьяненко Л.М., на яку посилань немає.</p>	<p>Статті 115 і 116 Конституції визначають, що Кабінет Міністрів України через створення відповідних центральних органів виконавчої влади забезпечує проведення податкової політики та виконання Державного бюджету України.</p>
	<p>Касьяненко Любов Михайлівна. Правовий статус державної податкової служби України як контролюючого суб’єкта. - Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України – 2003 - №3(21)-с.174-181.</p>
<p>53.Таким чином, можна стверджувати, що саме Конституція України є основним джерелом, яке передбачає створення та забезпечення діяльності органів державної податкової служби України. Вважається, що Конституція України фіксує основні засади діяльності державного механізму, але вона не може регулювати всі аспекти</p>	<p>176.Таким чином, можна стверджувати, що саме Конституція України є основним джерелом, яке передбачає створення та забезпечення діяльності органів державної податкової служби України. Вважаємо, що Конституція створює умови, основи, але вона не може регулювати всі</p>

<p>статусу державного органу.</p> <p>Без посилань</p>	<p>аспекти статусу державного органу.</p>
	<p>Сараскіна Т.В. Організаційно-правові засади діяльності податкової міліції в Україні. Дисертація кандидата юридичних наук. - Харків, 2000.</p>
<p>67-68. Характеризуючи правові норми, які визначають правовий статус податкової служби, правила поведінки суб'єктів суспільних відносин в галузі погашення податкової заборгованості, ми вже зупинялися на окремих неузгодженнях норм права, що не завжди відповідають вимогам суспільства. Норма права повинна на крок випереджати потреби суб'єктів суспільних відносин. А на практиці все виходить навпаки - існує безліч питань та проблем погашення податкової заборгованості в діяльності органів податкової служби, зовсім нормативно не врегульованих. Зрозуміло, що недосконалість самих правових норм впливає на рівень досконалості законодавства в цілому. Наслідками незадовільного стану чинного законодавства, регулюючого діяльність щодо скорочення податкової заборгованості, є стан, при якому суб'єктам суспільних відносин порушувати вимоги норм права вигідніше, чим їх дотримуватись; необхідність ефективної праці співробітників податкової служби в межах недосконалого законодавства – вимоги до яких держава ставить, а правовим забезпеченням обмежує їх виконання; безліч справ в судових органах за позовами суб'єктів підприємницької діяльності до податкових органів та інше. Щоб вирішити проблему – потрібно спочатку її визначити та розібратися в причинах.</p>	<p>68. Характеризуючи правові норми, які визначають правовий статус підрозділів податкової міліції, ми вже зупинялися на численних недоліках норм права, що не завжди відповідають вимогам суспільства. Норма права повинна на крок випереджати потреби суб'єктів суспільних відносин. А на практиці все виходить навпаки - існує безліч питань та проблем в діяльності посадових осіб підрозділів податкової міліції, зовсім нормативно не врегульованих. Зрозуміло, що недосконалість самих правових норм впливає на рівень досконалості законодавства в цілому.</p> <p>...</p> <p>С.68. Наслідками незадовільного стану чинного законодавства, регулюючого діяльність підрозділів податкової міліції, є стан, при якому суб'єктам суспільних відносин порушувати вимоги норм права вигідніше, чим їх 69 дотримуватись; необхідність ефективної праці співробітників підрозділів податкової міліції в межах недосконалого законодавства – вимоги до яких держава ставить, а правовим забезпеченням обмежує їх виконання; безліч справ в судових органах за позовами суб'єктів підприємницької діяльності до податкових органів та інше.</p> <p>Щоб вирішити проблему – потрібно спочатку її визначити та розібратися в причинах. Свій внесок в підвищення ефективності правового регулювання діяльності підрозділів податкової</p>

<p>Свій внесок в підвищення ефективності правового регулювання діяльності податкових органів ми й намагаємося зробити проведенням цього дослідження.</p> <p>Без посилань.</p>	<p>міліції ми й намагаємося зробити проведенням цього дослідження.</p>
	<p>Новицький А.М. Щодо проблеми кримінально-правової оцінки незбереження активів платника податків, що перебувають у податковій заставі // Збірник наукових праць. Науковий вісник АДПС України. - 2003. - № 1. - С.171-178.</p>
<p>86. Указом Президента України "Про заходи щодо підвищення відповідальності за розрахунки з бюджетами та державними цільовими фондами" від 4 березня 1998 року № 167/98 [93] запроваджено податкову заставу майна і майнових прав платників податків як спосіб забезпечення погашення податкового боргу. В Україні зазначалось, що незабезпечення збереження предмету податкової застави або відчуження без дозволу податкового органу визнається ухиленням від сплати податків. Натомість, у постанові Пленуму Верховного Суду України "Про деякі питання застосування законодавства про відповідальність за ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів" від 26 березня 1999 року № 5 [107] мова йде про те, що дії з відчуження або незабезпечення збереження, без згоди податкового органу, активів, які перебувають у податковій заставі, не тягнуть за собою кримінальної відповідальності за ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів, а відповідні діяння можуть кваліфікуватися за статтями КК України, що передбачають</p>	<p>Указом Президента України "Про заходи щодо підвищення відповідальності за розрахунки з бюджетами та державними цільовими фондами" від 4 березня 1998 року № 167/98 було запроваджено податкову заставу майна і майнових прав платників податків як спосіб забезпечення погашення податкового боргу і при цьому зазначалось, що незабезпечення збереження предмета податкової застави або відчуження без дозволу податкового органу визнається ухиленням від сплати податків. У роз'ясненнях Пленуму Верховного Суду України "Про деякі питання застосування законодавства про відповідальність за ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів" від 26 березня 1999 року № 5 говориться про те, що відчуження активів без згоди податкового органу, що перебувають у податковій заставі, або незабезпечення збереження активів, що перебувають у податковій заставі, не несе за собою кримінальної відповідальності за ст. 148-2 "Ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів" КК України 1960 р., а дані кримінальні діяння можуть кваліфікуватися за статтями КК</p>

відповідальність за посадові злочини. Необхідно зазначити, що даючи оцінку ч. 3 ст. 5 названого Указу, дійдемо висновку, що за своєю юридичною природою вона є нічим іншим, як тлумаченням кримінального закону: в ній фактично роз'яснюється, що відчуження майна і майнових прав, які перебувають у податковій заставі, є видом (способом) ухилення від сплати податків. Оскільки, згідно з Конституцією України, Президент України не наділений правом тлумачення законів, ч. 3 ст. 5 Указу суперечить Конституції України [107].

В іншому випадку слід наголосити, що Указом Президента України від 4 березня 1998 року "Про заходи щодо підвищення відповідальності за розрахунки з бюджетами та державними цільовими фондами" (п.5) встановлено, що відчуження суб'єктом підприємницької діяльності майна та майнових прав, що перебувають у податковій заставі, вчинене без письмової згоди органів державної податкової служби за місцезнаходженням платника податків, мають кваліфікуватись як ухилення від сплати податків [93]. У зв'язку з прийняттям постанови Пленуму Верховного Суду України № 5 від 26 березня 1999 року такі

87. дії не можуть визнаватися ухиленням від сплати податків і кваліфікуватися за ст. 148-2 КК України [89].

З наведеними твердженнями можна погодитись лише в тій частині, що нормою кримінального права - в ст. 212 "Ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів" Кримінального кодексу України дане питання врегульоване недостатньо.

України, які передбачають відповідальність за посадові злочини (ст. 165 "Зловживання владою або посадовим становищем" КК України 1960 р.). Щодо цього у фахових виданнях зазначається: "Даючи оцінку ч. 3 ст. 5 названого Указу (Указ Президента "Про заходи щодо підвищення відповідальності за розрахунки з бюджетами та державними цільовими фондами" від 4 березня 1998 року № 167/98), можна стверджувати, що за своєю юридичною природою вона є нічим іншим, як тлумаченням кримінального закону: у ній фактично роз'яснюється, що відчуження майна і майнових прав, які перебувають у податковій заставі, є видом (способом) ухилення від сплати податків. Оскільки згідно з Конституцією України Президент України не наділений правом тлумачення законів, ч. 3 ст. 5 Указу суперечить Конституції України" [1]. Вказана проблема знайшла відображення й у роботі "Ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів", де Указом Президента України "Про заходи щодо підвищення відповідальності за розрахунки з бюджетами та державними цільовими фондами" від 4 березня 1998 року (п. 5) встановлено, що відчуження суб'єктом підприємницької діяльності майна та майнових прав, що перебувають у податковій заставі, вчинене без письмової згоди органів державної податкової служби за місцезнаходженням платника податків, повинні кваліфікуватись як ухилення від сплати податків.

У зв'язку з прийняттям постанови Пленуму Верховного Суду України № 5

Разом з тим, прийнятий 21 грудня 2000 року Закон України "Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами", (пункт 8.6.4 ст. 8) чітко визначив, що у разі здійснення операцій, відносно яких необхідне отримання попередньої згоди податкового органу, без такої згоди, посадова чи фізична особа - платник податків, яка прийняла зазначене рішення, несе відповідальність, встановлену законодавством України за ухилення від оподаткування.

Закон № 2181-III також передбачає відповідальність посадових осіб, що здійснюють управління активами платника податків або здійснюють контроль за їх використанням, за умисне ухилення від оподаткування за неподання відомостей щодо активів, які перебувають у податковій заставі, або за ухилення від забезпечення доступу до активів представників комісії чи учасників публічних торгів, або за перешкоджання у набутті прав власності на такі активи особою, яка їх придбала.

Узагальнення матеріалів управління організації оперативних заходів щодо скорочення податкового боргу ДПА України дає достатньо характерних прикладів порушень податкового законодавства, виявлених під час перевірок підприємств, що мають податковий борг.

89. Кримінальний Кодекс України : за станом на 31.05.2007 р. / CD-вид-во«Експерт-юрист», 2008. – 2 електрон. Опт. Диск (CD-ROM) : кольор.; 12 151 см. – Сист. Вимоги Pentium – 100; 32 Mb-ram; CD-ROM; Windows 98/2000/XP.

Посилання №89 формальне

93. Ляхович В. Податкова міліція – діє: створення служби по боротьбі з кримінальним приховуванням доходів від оподаткування /

від 26 березня 1999 року такі дії не можуть визнаватися ухиленням від сплати податків і кваліфікуватися за ст. 148-2 КК України” [2].

21 грудня 2000 року був прийнятий Закон України № 2181 “Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами”. Пункт 8.6.4 Закону чітко визначив, що у разі невиконання платником податків вимог з узгодження вимог із заставленими активами, що перебувають у податковій заставі, без отримання попередньої згоди податкового органу, посадова особа платника податку чи фізична особа, яка прийняла рішення, що суперечить вимогам Закону, несуть відповідальність, встановлену законодавством України за умисне ухилення від оподаткування. Закон від 21 грудня 2000 року № 2181 також передбачає, що відповідальність за умисне ухилення від оподаткування несуть посадові особи, які здійснюють управління активами платника податків або контроль за їх використанням за неподання відомостей щодо активів, що перебувають у податковій заставі, або за ухилення від забезпечення безперешкодного доступу до активів представників комісії чи учасників публічних торгів, або за перешкоджання у набутті прав власності на такі активи особою, яка їх придбала.

...

В узагальнених матеріалах управління організації оперативних заходів щодо скорочення податкової заборгованості ДПА України наводяться приклади порушень податкового законодавства, виявлені під час перевірок підприємств,

<p>Ляхович В. / Вісник податкової служби України. - 1995. - № 1. - С.17-22.</p> <p>Посилання на № 93 сфальсифіковане</p> <p>107. Постанова Пленуму Верховного Суду України "Про деякі питання застосування законодавства про відповідальність за ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів" : за станом на 26 березня 1999 р. / CD-вид-во «Експерт-юрист», 2008. – 2 електрон. Опт. Диск (CDROM) : кольор.; 12 см. – Сист. Вимоги Pentium – 100; 32 Mb-ram; CDROM; Windows 98/2000/XP.</p> <p>Посилання №107 формальне</p>	<p>які мають податковий борг [3].</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Андрушко П.П., Мойсик В.Р. Роз'яснення Пленуму сприяють усуненню розбіжностей у судовій практиці // Департамент. – 1999. – № 5–6. – С. 16. 2. Жвалюк В.Р., Мельник П.В., Гутник А.Є., Лисенко В.В. Ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів. – К., 2001. – С. 126. 3. Методичні рекомендації УООЗСПЗ ГУПМ ДПА України. – К., 2002.
	<p>Кухар О.В. Правовий статус органів, які контролюють справляння податків та зборів // Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України. – Ірпінь, 2004. - № 3 (25). – С. 145-149.</p>
<p>С.89. Питання правового статусу суб'єктів податкових правовідносин, зокрема тих, які контролюють справляння податків і зборів, неодноразово досліджувалися в працях як вітчизняних, так і зарубіжних фахівців фінансово-правової галузі. Серед них можна виділити дослідження Н.І.Хімічевої, С.Г. Попеляєва, М.П. Кучерявенка, Д.В. Винницького, В.Б. Авер'янова, І.Л. Бачило, Д.М. Бахраха, Б.М. Бахричідзе, В.Ф.Мелещенка, І.П. Устинова, Б.М. Лазарева та ін. Метою розгляду є</p> <p>90. дослідження статусу органів, які контролюють справляння податків і зборів згідно з податковим законодавством України, їх місце в системі суб'єктів податкових правовідносин.</p> <p>Без посилань</p>	<p>Питання правового статусу суб'єктів податкових правовідносин, зокрема тих, які контролюють справляння податків і зборів, неодноразово досліджувалися в працях як вітчизняних, так і зарубіжних фахівців фінансово-правової галузі. Серед них можна виділити дослідження Н.І. Хімічевої, С.Г. Попеляєва, М.П. Кучерявенька, Д.В. Винницького [1]. Метою нашого розгляду є дослідження статусу органів, які контролюють справляння акцизних зборів згідно з податковим законодавством України, їх місце в системі суб'єктів податкових правовідносин.</p>
	<p>Касьяненко Любов Михайлівна. Правовий статус державної податкової служби України як контролюючого суб'єкта. - Науковий вісник Національної академії державної</p>

	податкової служби України – 2003 - №3(21)-с.174-181.
<p>90. В юридичній літературі достатньо проаналізовано поняття правового статусу контролюючого суб'єкта, який визначається як категорія, що має сукупність певних ознак, які складають його системну характеристику [108]. У перекладі з латинської мови «status» означає становище, положення. «Статус» - сукупність прав і обов'язків громадянина чи юридичної особи; правове положення. Багато авторів визначають правовий статус державних органів як її правове положення, правове становище [109, с. 75].</p> <p>На думку дисертанта, правовий статус контролюючого суб'єкта має складну структуру, що обумовлює необхідність визначення загальної системи його елементів. Визначити їх можна шляхом аналізу ознак органу як суб'єкта управління, беручи ці ознаки як об'єктивну передумову правового статусу.</p> <p>В.Б. Авер'янов, поряд з найстабільнішими характеристиками статусу контролюючого суб'єкта, виділяє і «гнучкіші» компоненти статусу – окремі завдання, конкретні права та обов'язки, зв'язки з іншими структурними одиницями [110, с. 23]. До елементів правового статусу суб'єкта Грибанова М.А. відносить форми і методи діяльності державного органу, правові підстави їх виникнення та функціонування [111, с. 233]. На думку Б.М. Лазарева, функції, права та обов'язки є самостійними елементами правового статусу [112, с. 35]. Не можна не погодитися з твердженням автора, що правовий статус контролюючого суб'єкта передбачає відповіді на такі питання:</p>	<p>С.174. У юридичній літературі достатньо проаналізовано поняття правового статусу, який визначається як категорія, що має сукупність певних ознак, які складають його системну характеристику [13, с. 48]. У перекладі з латинської мови “status” означає становище, положення. “Статус” – сукупність прав і обов'язків громадянина чи юридичної особи [5, с. 1191]; правове положення, [14, с. 762]. Багато авторів визначають правовий статус державних органів як її правове положення, правове становище.</p> <p>...</p> <p>На нашу думку, правовий статус має складну структуру, що обумовлює необхідність визначення загальної системи його елементів. Визначити їх можна шляхом аналізу ознак органу як суб'єкта управління, беручи ці ознаки як об'єктивну передумову правового статусу [16, с.126]. В.Б. Авер'янов, поряд з найстабільнішими характеристиками правового статусу (вид керуючого суб'єкта, його підлеглість, генеральні цілі, повноваження тощо), виділяє і “гнучкіші” компоненти статусу (окремі завдання, конкретні права та обов'язки, зв'язки з іншими структурними одиницями тощо) [1, с. 103].</p> <p>До елементів правового статусу В.В. Молдован і В.Ф. Мелашенко [12, с. 227] відносять форми і методи діяльності державного органу, правові підстави їх виникнення та функціонування.</p> <p>На думку Б.М. Лазарева [11, с. 40, 60–63, 124], функції, права та обов'язки є самостійними елементами правового статусу. Не можна не погодитися з</p>

органом якого рівня він є?, до якого виду органів належить за змістом своєї діяльності?, хто його утворює, формує особовий склад?, кому він підпорядкований, підзвітний, підконтрольний?, хто йому підпорядкований, підзвітний, підконтрольний?, яка юридична сила актів даного органу?, які джерела фінансування?, чи володіє він правами юридичної особи?

У свою чергу Гусарев С.Д. виділяє таке поняття, як «конституційний статус», який характеризується нормами конституційного законодавства.

Метрологічний підхід до конституційного статусу є першоосною статусу державних органів, який забезпечує стабільність державного апарату, зміцнення законності в його діяльності і включає у себе державно-правову характеристику органу держави, визначення його місця в загальнодержавній системі видів органів, а також їхні співвідношення та взаємовідносини між собою, закріплення важливих принципів організації і діяльності [113, с. 41].

108. Большой юридический словарь / [Авт.-сост.: Додонов В.Н. и др.]. – М. : ИНФРА-М, 1998. – 790 с.

109. Шайкенов Н.А. Правовое обеспечение интересов личности / Шайкенов Н. А. - Свердловск: Изд-во Урал. ун-та. - 1990. – 200 с.

Ані на с.75, ані на інших сторінках джерела №109 подібного тексту не існує. Посилання №109 сфальсифіковане.

110. Авер'янов В.Б. Виконавча влада: конституційні засади і шляхи реформування / Авер'янов В.Б. – Харків: Право, 1998. – 37 с.

111. Грибанова М.А. Зміст поняття адміністративно-правового статусу громадянина / М.А. Грибанова. – К : Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 11. – Ін-т держави і права ім.В.М. Корецького НАН України. - 2001. - С. 230-235.

112. Лазарев Б.М. Административные правонарушения и ответственность за их совершение / Лазарев Б.М. – М. : Сов. государство

твердженням автора, що правовий статус передбачає відповіді на такі питання: а) органом якого рівня він є? б) до якого виду органів належить за змістом своєї діяльності? в) хто його утворює, формує особовий склад? г) кому він підпорядкований, підзвітний, підконтрольний? д) яка компетенція органу? е) хто йому підпорядкований, підзвітний, підконтрольний? є) яка юридична сила актів даного органу? ж) які джерела фінансування? з) чи володіє він (орган) правами юридичної особи?

У свою чергу Б.Н. Габричідзе [6, с. 7] виділяє таке поняття, як «конституційний статус», який характеризується нормами конституційного законодавства.

Методологічний підхід до конституційного статусу є першоосною статусу державних органів, який забезпечує стабільність державного апарату, зміцнення законності в його діяльності і включає у себе державно-правову характеристику органу держави, визначення його місця в загальнодержавній системі видів органів, а також їхні співвідношення та взаємовідносини між собою, закріплення важливіших принципів організації і діяльності.

13. Николов П.Е. Совершенствование правового статуса отделов и управлений исполкомов местных советов // Вестник Московского университета (Право). – 1978. – № 4.– С. 48.

5. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К. – Ірпінь: ВТФ «Перун», 2002. – С. 1191.

14. Ожегов С.И. Словарь русского языка: 70000 слов / Под ред. Н.Ю. Шведовой. – 23-е изд., испр. – М.: Руск. яз., 1990 – С. 762.

16. Цабрия Д.Д. Статус органов управления // Советское государство и право. – 1978. – № 2. – С.126.

1. Авер'янов В.Б. Фактори централізації і децентралізації у структурно-функціональній організації апарату державного управління //

<p>и право. – 1985. – № 8. – С. 30-40.</p> <p>113. Гусарев С.Д. Теоретичні аспекти забезпечення правового статусу особистості в Україні / С.Д. Гусарев. – Дніпропетр. : Науковий вісник юридичного ін-ту МВС України. – 2000. – № 1. – С. 39-44.</p> <p>Текст фрагменту є ідентичним тексту статті Л.Касьяненко з проставлянням посилань стохастичного характеру</p>	<p>Державне управління в Україні: централізація і децентралізація. – К., 1997. – С. 103.</p> <p>12. Молдован В.В., Мелашенко В.Ф. Конституційне право: Опорні конспекти. Словник-довідник. – К., 1996 – С. 227.</p> <p>11. Лазарев Б.М. Компетенція органів управління. – М., 1972. – С. 40, 60 – 63, 124.</p> <p>6. Габричидзе Б.Н. Конституционный статус органов Советского государства. – М., 1982 – С. 7.</p>
	<p>Кухар О.В. Правовий статус органів, які контролюють справляння податків та зборів // Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України. – Ірпінь, 2004. - № 3 (25). – С. 145-149.</p>
<p>90. Проблема визначення статусу органів, які контролюють справляння податків та зборів, невід’ємно пов’язана з двома концептуальними положеннями. По-перше, які платежі відносяться до системи надходжень, контроль за якими делегується державою відповідним органам. По-друге, які механізми делегування повноважень закріплюються при цьому, який набір прав та обов’язків складає їх правовий статус. На жаль, чинне законодавство</p> <p>91. України дуже суперечливо розкриває ці проблеми і використовує декілька понять, що складно та неоднозначно співвідносяться одне з одним. Так, Закон України „Про державну податкову службу в Україні” [65] використовує поняття „податкові органи”, Бюджетний кодекс України – термін „органи стягнення” [114], Закон України „Про порядок погашення зобов’язань платників податків перед бюджетами і державними цільовими фондами” – поняття „контролюючі органи”, „органи стягнення”, „податкові органи” [6].</p> <p>65. Корнієнко М.І. Конституційно-правові основи місцевого самоврядування /Корнієнко М.І. – К. : Юрінком Інтер, 2001.</p> <p>Посилання №65 проставлено формально</p> <p>114. Бюджетний кодекс України : за станом на 21 червня</p>	<p>Проблема визначення статусу органів, які контролюють справляння податків та зборів, невід’ємно пов’язана з двома концептуальними положеннями. По-перше, які платежі відносяться до системи надходжень, контроль за якими делегується державою відповідним органам. По-друге, які механізми делегування повноважень закріплюються при цьому, який набір прав та обов’язків складає їх правовий статус. На жаль, чинне законодавство України дуже суперечливо розкриває ці проблеми і використовує декілька понять, які складно та неоднозначно співвідносяться одне з одним. Так, Закон України „Про державну податкову службу в Україні” [1] використовує поняття „податкові органи”, Бюджетний кодекс України [2] – термін „органи стягнення”, Закон України „Про порядок погашення зобов’язань платників податків перед бюджетами і державними цільовими фондами” [3] – поняття „контролюючі органи”, „органи стягнення”, „податкові органи”.</p>

<p>2001 р. / Офіційний Вісник України. – 2001. – № 29. - 3 серпня. Посилання №114. формальне 6. Закон України «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами» : за станом на 03.03. 2008 р./ Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К. : Парлам. вид-во, 2008. – (Бібліотека офіційних видань). Посилання №114. Формальне Текст фрагменту скопійовано зі статті Кухаря.</p>	
	<p>Кухар О.В. Правовий статус органів, які контролюють справляння податків та зборів // Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України. – Ірпінь, 2004. - № 3 (25). – С. 145-149.</p>
<p>91. Такий різноманітний підхід, на нашу думку, лише ускладнює регулювання їх статусу повноважень. Здається, що і розробники законодавчих актів погано розуміють цю проблему. Наприклад, складно знайти яку-небудь логіку в виділенні таких органів згідно з Законом України „Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами і державними цільовим фондами”. Так, відповідно до п. 1.15 ст. 1 цього Закону, до складу податкових органів входять органи державної податкової служби та митні органи, тоді як у п. 2.1. ст. 2 до складу контролюючих органів окремо віднесені митні органи (п.п. 2.1.1) та податкові органи (п.п. 2.1.4). Більше того, до складу контролюючих органів, фактично, віднесені „державні органи, які в межах своєї компетенції, визначеної законодавством, здійснюють контроль за своєчасністю, достовірністю, повнотою нарахування податків і зборів (обов'язкових платежів) і погашенням податкових зобов'язань чи податкового боргу” (п. 1.12 ст. 1 Закону). Мабуть, у цьому випадку до контролюючих органів повинні бути віднесені всі органи, які контролюють надходження</p>	<p>Такий різноманітний підхід, на нашу думку, лише ускладнює регулювання їх статусу повноважень. Здається, що і розробники законодавчих актів погано розуміють цю проблему. Наприклад, складно знайти яку-небудь логіку в виділенні таких органів згідно з Законом України „Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами і державними цільовим фондами”. Так, відповідно до п. 1.15 ст. 1 цього Закону, до складу податкових органів входять органи державної податкової служби та митні органи, тоді як у п. 2.1. ст. 2 до складу контролюючих органів окремо віднесені митні органи (п.п. 2.1.1) та податкові органи (п.п. 2.1.4). Більше того, до складу контролюючих органів, фактично, віднесені „державні органи, які в межах своєї компетенції, визначеної законодавством, здійснюють контроль за своєчасністю, достовірністю, повнотою нарахування податків і зборів (обов'язкових платежів) і погашенням податкових зобов'язань чи податкового боргу” (п. 1.12 ст. 1 Закону). Мабуть, у цьому випадку до контролюючих органів повинні бути віднесені всі органи, які контролюють надходження</p>

<p>обов'язкових платежів згідно зі ст.ст. 14, 15 Закону України „Про систему оподаткування”. Але тоді до їх складу доцільно включити і органи МВС, які контролюють справляння податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів тощо. І взагалі незрозуміло, як до органів, уповноважених здійснювати заходи з погашення податкового боргу, віднесені державні виконавці (п.п. 2.3.1), коли до складу контролюючих органів їх не віднесено. Подібні протиріччя притаманні як і іншим законодавчим актам у галузі оподаткування, так і окремим нормам таких актів, які кореспондуються один з одним.</p> <p>Без посилань</p>	<p>обов'язкових платежів згідно зі ст.ст. 14, 15 Закону України „Про систему оподаткування”. Але тоді до їх складу доцільно включити і органи МВС, які контролюють справляння податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів тощо. І взагалі незрозуміло, як до органів, уповноважених здійснювати заходи з погашення податкового боргу, віднесені державні виконавці (п.п. 2.3.1), коли до складу контролюючих органів їх не віднесено. Подібні протиріччя притаманні як і іншим законодавчим актам у галузі оподаткування, так і окремим нормам таких актів, які кореспондуються один з одним.</p>
	<p>Кухар О.В. Правовий статус органів, які контролюють справляння податків та зборів // Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України. – Ірпінь, 2004. - № 3 (25). – С. 145-149.</p>
<p>91. Систему органів, які контролюють надходження коштів у централізовані фонди, складають державні органи або органи місцевого самоврядування, які у межах своєї компетенції забезпечують формування дохідних частин централізованих публічних фондів у відплатній (мити, державне мито, плата за торговий патент тощо) або в безоплатній (податки, збори та інші обов'язкові платежі) формі у встановлені терміни та розміри. При цьому ми торкаємось іншої проблеми, яка передбачає розмежування компетенції подібних владних органів у галузі оподаткування, закріплення їх правового статусу в такій формі, щоб окремі права та обов'язки не</p>	<p>Систему органів, які контролюють надходження коштів у централізовані фонди, складають державні органи або органи місцевого самоврядування, які у межах своєї компетенції забезпечують формування дохідних частин централізованих публічних фондів у відплатній (мити, державне мито, плата за торговий патент тощо) або в безоплатній (податки, збори та інші обов'язкові платежі) формі у встановлені терміни та розміри. При цьому ми торкаємось іншої проблеми, яка передбачає розмежування компетенції подібних владних органів у галузі оподаткування, закріплення їх правового статусу в такій формі, щоб окремі права та</p>

<p>дублювалися у різних органів. Саме так можна створити раціонально функціонуючу систему взаємодоповнюючих органів, які контролюють справляння податків та зборів.</p> <p>Без посилань</p>	<p>обов'язки не дублювалися у різних органів. Саме так можна створити раціонально функціонуючу систему взаємодоповнюючих органів, які контролюють справляння податків та зборів.</p>
	<p>Кухар О.В. Правовий статус органів, які контролюють справляння податків та зборів // Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України. – Ірпінь, 2004. - № 3 (25). – С. 145-149.</p>
<p>91. До системи органів, які здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди, згідно Закону України від 21 грудня 2000 року № 2181-III “Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами” відносять:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. митні органи; 2. органи Пенсійного фонду України; 3. органи фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування; 4. податкові органи. <p>...</p> <p>92. Дисертант пропонує до системи органів, які здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди, віднести ще декілька контролюючих органів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Органи Міністерства внутрішніх справ; - Служба безпеки України; - Судові органи; - Органи, які здійснюють реєстрацію актів цивільного стану; - Органи Державного казначейства; - Органи місцевого самоврядування. <p>Без посилань</p>	<p>До системи органів, які здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди, на нашу думку, необхідно віднести:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Податкові органи. 2. Митні органи. 3. Органи Пенсійного фонду України. 4. Органи Фонду соціального страхування. 5. Органи Міністерства Внутрішніх Справ. 6. Судові органи. 7. Органи, які здійснюють реєстрацію актів цивільного стану. 8. Органи Державного казначейства. 9. Органи місцевого самоврядування.
	<p>Кухар О.В. Правовий статус органів, які контролюють справляння податків та зборів // Науковий вісник Національної академії державної</p>

	податкової служби України. – Ірпінь, 2004. - № 3 (25). – С. 145-149.
<p>92. У системі органів, які здійснюють мобілізацію коштів у формі податкових платежів, головне місце займають податкові органи. Власне, це і є їх основним повноваженням, бо саме з цією метою і створена така спеціалізована структура. Важливою ознакою податкового органу є його представницький характер, коли, з одного боку, він представляє державу як власника податкових коштів, а з іншого – діє відповідно до своєї компетенції. Податкові органи діють від імені держави і є носіями відповідних повноважень державно-владного характеру.</p> <p><i>Без посилань</i></p>	<p>У системі органів, які здійснюють мобілізацію коштів у формі податкових платежів, головне місце займають податкові органи. Власне, це і є їх основним повноваженням, бо саме з цією метою і створена така спеціалізована структура. Важливою ознакою податкового органу є його представницький характер, коли, з одного боку, він представляє державу як власника податкових коштів, а з іншого – діє відповідно до своєї компетенції. Податкові органи діють від імені держави і є носіями відповідних повноважень державно-владного характеру.</p>
	<p>Кухар О.В. Правовий статус органів, які контролюють справляння податків та зборів // Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України. – Ірпінь, 2004. - № 3 (25). – С. 145-149.</p>
<p>94. До системи митних органів відносяться Державний митний комітет України, територіальні митні органи, митниці та інші митні установи. Територіальні митні органи здійснюють безпосереднє керівництво митними управліннями, розташованими на відповідній території. Митні органи здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди держави, які сплачують при перетинанні митного кордону, стягують податок на додану вартість та акцизний збір, мито, митні збори.</p> <p><i>Без посилань</i></p>	<p>До системи митних органів відносяться Державний митний комітет України, територіальні митні органи, митниці та інші митні установи. Територіальні митні органи здійснюють безпосереднє керівництво митними керуваннями, розташованими на відповідній території. Митні органи здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди держави, які сплачують при перетинанні митного кордону, стягують податок на додану вартість та акцизний збір, мито, митні збори.</p>
	<p>Кухар О.В. Правовий статус органів, які контролюють справляння податків та зборів // Науковий вісник Національної академії державної</p>

	податкової служби України. – Ірпінь, 2004. - № 3 (25). – С. 145-149.
<p>96. Діяльність органів Пенсійного фонду в Україні регулюється Положенням про Пенсійний фонд України, затвердженим Указом Президента України від 1 березня 2001 року [121], Законом України від 26 червня 1997 року „Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування” [122] тощо. Контроль за точним та своєчасним і повним нарахуванням, перерахуванням і надходженням збору здійснюється органами Пенсійного фонду України відповідно до Закону України від 21 травня 1999 року „Про здійснення контролю за сплатою збору на обов’язкове державне пенсійне страхування і збору на обов’язкове соціальне страхування” [123].</p> <p>121. Указ Президента України «Про затвердження положення про Пенсійний фонд України» : за станом на 01.03.2001 р. / CD-вид-во «Експерт-юрист», 2008. – 2 електрон. Опт. Диск (CD-ROM) : кольор.; 12 см. – Сист. Вимоги Pentium – 100; 32 Mb-ram; CD-ROM; Windows 98/2000/XP.</p> <p>122. Закон України „Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування” : за станом на 03.06.2008 року / CD-вид-во «Експерт-юрист», 2008. – 2 електрон. Опт. Диск (CD-ROM) : кольор.; 12 см. – Сист. Вимоги Pentium – 100; 32 Mb-ram; CD-ROM; Windows 98/2000/XP.</p> <p>123. Закон України „Про здійснення контролю за сплатою збору на обов’язкове державне пенсійне страхування і збору на обов’язкове соціальне страхування” : за станом на 21 травня 1999 року / CD-вид-во «Експерт-юрист», 2008. – 2 електрон. Опт. Диск (CD-ROM) : кольор.; 12 см. – Сист. Вимоги Pentium – 100; 32 Mb-ram; CD-ROM; Windows 98/2000/XP.</p> <p>Посилання №№121,122,123 формальні.</p>	<p>Діяльність органів Пенсійного фонду в Україні регулюється Положенням про Пенсійний фонд України, затвердженим Указом Президента України від 1 березня 2001 року, Законом України від 26 червня 1997 року „Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування” тощо.</p> <p>Контроль за точним та своєчасним і повним нарахуванням, перерахуванням і надходженням збору здійснюється органами Пенсійного фонду України відповідно до Закону України від 21 травня 1999 року „Про здійснення контролю за сплатою збору на обов’язкове державне пенсійне страхування і збору на обов’язкове соціальне страхування”.</p>
	<p>Кухар О.В. Правовий статус органів, які контролюють справляння податків та зборів // Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України. – Ірпінь, 2004. - № 3 (25). – С. 145-149.</p>
<p>96 Органи Фонду соціального страхування здійснюють мобілізацію</p>	<p>Органи Фонду соціального страхування здійснюють мобілізацію коштів у</p>

<p>коштів у централізовані фонди держави та контроль за надходженням страхових внесків від осіб, які є обов'язковими страховиками. Дана функція забезпечується обліком обов'язкових і добровільних страховиків; визначенням ставок страхового внеску для різних груп платників, що є диференційованими; дією системи звітності платників з даного платежу. Сплата страхового внеску в даний Фонд може бути як обов'язковою, так і добровільною.</p> <p>Без посилань</p>	<p>централізовані фонди держави, контроль за надходженням страхових внесків від осіб, які є обов'язковими страховиками. Дана функція забезпечується обліком обов'язкових і добровільних страховиків; визначенням ставок страхового внеску для різних груп платників, що є диференційованими; дією системи звітності платників з даного платежу. Сплата страхового внеску в даний Фонд може бути як обов'язковою, так і добровільною.</p>
	<p>Кухар О.В. Правовий статус органів, які контролюють справляння податків та зборів // Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України. – Ірпінь, 2004. - № 3 (25). – С. 145-149.</p>
<p>96. Наступним запропонованим органом, що здійснює мобілізацію коштів у централізовані фонди держави, є суд. Він уповноважений стягувати судами</p> <p>97. плату за здійснення юридично значущих дій, в інтересах платників, і видачу їм відповідних документів. Платою за такі дії виступає державне мито. Особливості справляння державного мита регулюються Декретом Кабінету Міністрів України „Про державне мито” від 21.01.1993 року [124]. Державне мито сплачується за місцем розгляду й оформлення документів і зараховується в бюджет місцевого самоврядування, крім мита, стягнутого з позовних заяв, що подаються в господарський суд.</p> <p>124. Декрет Кабінету Міністрів України „Про державне мито” : за станом на 16.05.2007 року / CD-вид-во «Експерт-юрист», 2008. – 2 електрон. Опт. Диск (CD-ROM) : кольор.; 12 см. – Сист. Вимоги Pentium – 100; 32 Мбram; CD-ROM; Windows 98/2000/XP.</p>	<p>При розгляді органів судової влади як органів, які здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди держави, насамперед йдеться про стягування судами плати за здійснення юридично значущих дій в інтересах платників і видачу їм відповідних документів. Платою за такі дії і виступає державне мито. Особливості справляння державного мита регулюються Декретом Кабінету Міністрів України „Про державне мито” від 21.01.1993. Державне мито сплачується за місцем розгляду й оформлення документів і зараховується в бюджет місцевого самоврядування, крім мита, стягнутого з позовних заяв, що подаються в господарський суд.</p>

<p>Посилання № 124 формальне</p>	<p>Кухар О.В. Правовий статус органів, які контролюють справляння податків та зборів // Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України. – Ірпінь, 2004. - № 3 (25). – С. 145-149.</p>
<p>97 Органи, які здійснюють реєстрацію актів цивільного стану, також здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди, коли стягують плату (державне мито) за здійснення юридично значущих дій, в інтересах платників, і видачу їм відповідних документів. Державне мито в цьому випадку стягується за здійснення певних актів громадянського стану: реєстрація шлюбу, реєстрація розірвання шлюбу, реєстрація зміни прізвища, ім'я та по батькові, реєстрація повторної зміни прізвища, ім'я і по батькові, не пов'язаного з реєстрацією шлюбу, за видачу свідчення в зв'язку зі зміною, доповненням, виправленням і відновленням записів про реєстрацію цивільного стану, за видачу повторних свідчень про реєстрацію актів громадянського стану.</p> <p>Без посилань</p>	<p>Органи, які здійснюють реєстрацію актів цивільного стану, також здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди, коли стягують плату (державне мито) за здійснення юридично значущих дій в інтересах платників і видачу їм відповідних документів. Державне мито в цьому випадку стягується за здійснення певних актів громадянського стану: реєстрація шлюбу, реєстрація розірвання шлюбу, реєстрація зміни прізвища, ім'я та по батькові, реєстрація повторної зміни прізвища, ім'я і по батькові, не пов'язаного з реєстрацією шлюбу, за видачу свідчення в зв'язку зі зміною, доповненням, виправленням і відновленням записів про реєстрацію цивільного стану, за видачу повторних свідчень про реєстрацію актів громадянського стану.</p>
	<p>Мельникова Олена Петрівна. Вплив оподаткування на розвиток підприємництва в трансформаційній економіці. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. Спеціальність 08.01.01 - економічна теорія –Харків. 2006.</p>
<p>104. Система оподаткування має бути повністю адаптована до чинних у державі форм власності, системи управління і методів державного регулювання розвитку економіки.</p>	<p>С.153 Система оподаткування повинна бути повністю адаптована до діючих в державі форм власності, системи управління і методів державної регуляції розвитку економіки. Навіть</p>

<p>Навіть незначні невідповідності між оподаткуванням і прийнятою в державі економічною моделлю можуть спричинити значні негативні наслідки. Ці наслідки діють переважно у двох напрямках — обмежують фінансові можливості підприємницьких структур і відповідно зумовлюють скорочення доходів держави.</p> <p>Без посилань</p>	<p>незначні невідповідності між оподаткуванням і прийнятою в державі економічною моделлю можуть спричинити значні негативні наслідки. Ці наслідки діють переважно в двох напрямках — обмежують фінансові можливості підприємницьких структур і відповідно зумовлюють скорочення доходів держави.</p>
	<p>Кобилінський А.С. Фінансовий облік розрахунків з бюджетом. Курсова робота. – Рівне, 2000.-24с.</p>
<p>104-105. Найбільшого поширення набула ідея заміни нинішньої податкової системи одним універсальним податком. Із цього приводу слід зауважити, що ідея єдиного податку має більш ніж двовікову історію, і в практичному плані не знайшла свого підтвердження.</p> <p>...</p> <p>Досвід розвитку оподаткування в європейських країнах підтвердив, що ідея єдиного податку надумана і практично нездійсненна. Сукупність податків дає змогу не тільки більшою мірою охопити всі можливі джерела оплати, запобігти ухиленню від оподаткування, урахувати платоспроможність платників податків, тобто поліпшити виконання ними своєї фіскальної функції, а й оптимізувати їх регулюючий вплив на економічні відносини в країні.</p>	<p>С.3. Найбільшого поширення набула ідея заміни нинішньої податкової системи одним універсальним податком. Із цього приводу слід зауважити, що ідея єдиного податку має більш ніж двовікову історію і в практичному плані не знайшла свого підтвердження.</p> <p>Досвід розвитку оподаткування в європейських країнах підтвердив, що ідея єдиного податку надумана і практично нездійсненна. Багатозначна сукупність податків дає змогу не тільки більшою мірою охопити всі можливі джерела оплати, запобігши ухиленню від оподаткування, врахувати платоспроможність платників податків, тобто поліпшити виконання ними своєї фіскальної функції, а й оптимізувати їх регулюючий вплив на економічні відносини в країні.</p>
<p><i>Коментар.</i> Навіть, якщо студент сам некоректно запозичив фрагмент з іншого джерела, це не перетворює Бортняка на автора скопійованого до своєї дисертації тексту.</p>	
	<p>Башняк Оксана Сергіївна. Принципи оподаткування та їх реалізація у податковому законодавстві України. Дисертація кандидата юридичних наук</p>

<p>106. Третій принцип — зручність, причому для платника. Ще І.М. Кулішер назвав припущення А. Сміта "декларацією прав платника" або "великою хартією вільностей платника" [138, 139].</p> <p>138. Смит А. Антология экономической классики / Смит А. – М. : 1991 г. – Т.1. 139. Кулишер М. Очерки истории таможенной политики / Кулишер М.</p> <p>Вихідних даних джерела №139 у Списку літератури дисертації Борзняка немає.</p> <p>За цим принципом час і спосіб сплати податків мають бути якнайзручнішими для платника. Це цілком справедливо, бо від урахування інтересів платників залежить надходження</p> <p>107. коштів до державного бюджету.</p> <p>...</p> <p>І нарешті, принцип економії або раціоналізації податкової системи, який полягає в мінімізації витрат на стягнення податків. Формуючи цей принцип А.Сміт зауважував, що, по-перше, стягнення податку може потребувати великої кількості чиновників, оклад яких поглинатиме більшу частину суми, що її приносить податок, по-друге, він може заважати населенню займатися тими промислами, які дають багатьом людям роботу і засоби до їх існування.</p> <p><i>Без посилання</i></p>	<p>за спеціальністю 12.00.07- Харків, 2005.</p> <p>Принцип <i>зручності</i> служить, як правило, платникові. Ще І.М. Кулішер, як стверджує О.М.Воронкова, назвав припущення А. Сміта “декларацією прав платника”, або “великою хартією вольностей платника” [23, с.120]. Дуже влучний, з нашого погляду, вираз. Цей принцип передбачає, що податок 18 повинен стягуватися тоді і так (тим способом), коли і як платникові зручніше його платити [135, с.343]. І це цілком справедливо, бо від урахування інтересів останнього цілком залежить надходження коштів до Державного бюджету.</p> <p>І, нарешті, <i>економія або раціоналізація податкової системи</i> полягає в мінімізації витрат на оподаткування.</p> <p>Сьогодні цей принцип оподаткування розглядається як чисто технічний. Формуючи його, А. Сміт зауважував, що, по-перше, стягнення податку може викликати потребу великої кількості чиновників, оклад яких поглинатиме більшу частину суми податку, по-друге, він може заважати населенню займатися тими промислами, які дають багатьом людям роботу й коштів для існування.</p>
	<p>Кириленко О.П. Фінанси (Теорія та вітчизняна практика): Навч. посібник. - Тернопіль: Економічна думка, 2000.</p>
<p>107. Ці принципи були розвинені й доповнені М. Вагнером, який також систематизував їх за такими ознаками [140]:</p> <p>1. Етичні принципи оподаткування:</p>	<p>5.2. Всі ці принципи були розвинені й доповнені А. Вагнером, який також систематизував їх за рядами ознак:</p> <p>1. Етичні принципи</p>

<p>всезагальність податків; недоторканність особистої свободи при оподаткуванні та стягненні податків; сумірність оподаткування із платіжною здатністю.</p> <p>2. Принципи управління податками: визначеність оподаткування; зручність для платників податків та стягнення; дешевизна стягування та мінімум податкового навантаження.</p> <p>3. Фіскальні принципи: комбінування сукупності податків у таку систему, яка б при можливому дотримуванні етичних принципів і принципів управління забезпечувала достатність їх надходження й гнучкість на будь-який випадок надзвичайних державних потреб.</p> <p>Вагнер М. при розгляді сукупності джерел податків вважав за доцільне оподаткування капіталу [140], на відміну від Сміта, який вважав недоречним використання капіталів як джерела оподаткування за рахунок зменшення можливостей розвитку виробництва. Але водночас Сміт був переконаний у необхідності оподаткування всіх видів доходів: прибутку, заробітної плати та земельної ренти [138, с.286].</p> <p>138. Смит А. Антология экономической классики / Смит А. – М. : 1991 г. – Т.1. 140. Вагнер А. Финансовое хозяйство / Вагнер А. Вихідних даних джерела №140 у Списку літератури дисертації Бортняка немає.</p>	<p>оподаткування: все загальність податків; недоторканність особистої свободи при оподаткуванні; сумірність оподаткування з платіжною здатністю.</p> <p>2. Принципи управління податками: визначеність оподаткування; зручність оподаткування та стягнення для платників; дешевизна стягування й мінімум податкового навантаження.</p> <p>3. Фіскальні принципи: комбінування сукупності податків у таку систему, яка б при можливому дотримуванні етичних принципів і принципів управління забезпечувала достатність їх надходження й гнучкість на будь-який випадок надзвичайних державних потреб.</p> <p>Вагнер при розгляді сукупності джерел податків вважав за доцільне оподаткування капіталу на відміну від А. Сміта, який вважав недоречним використання капіталів як джерела оподаткування за рахунок зменшення можливостей розвитку виробництва. Але водночас А. Сміт був переконаний у необхідності оподаткування всіх видів доходів: прибутку, заробітної плати та земельної ренти.</p> <p>...</p>
<p>108. На сьогодні податкова система</p>	<p>ПРОГРАМА ДІЯЛЬНОСТІ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ "НАЗУСТРІЧ ЛЮДЯМ", затверджена Постановою Верховної Ради України Про Програму діяльності Кабінету Міністрів України "Назустріч людям" від 04.02.2005 № 2426-IV</p> <p>У сфері оподаткування Уряд</p>

України не є досконалою і потребує реформування та здійснення ряду заходів по вдосконаленню податкового законодавства, а саме:

- зменшення ставки податків з одночасним розширенням бази оподаткування;
- скасування будь-яких пільг у розрізі окремих платників чи окремих територій;
- проведення кодифікації податкових законів, значно спростити їх викладення, максимально зблизити принципи податкового та бухгалтерського обліків;
- проведення адаптації фіскального законодавства до принципів та директив Європейського Союзу, а у сфері тарифно-митного законодавства - до стандартів Світової організації торгівлі;
- поступової заміни соціально значущих податкових пільг адресними субсидіями для малозабезпечених верств населення;
- скасування фіскальних платежів, адміністрування яких є не виправдано витратним;
- визначення для запобігання штучній податковій збитковості доцільності запровадження альтернативного податку на активи [141, с.402].

141. Вебер М. Избранные произведения / Вебер М. - М. : Прогрес, 1990. – 815

Посилання на джерело №141 є сфальсифікованим: М.Вебер у принципі не міг писати ані про Україну, ані про директиви Європейського Союзу, оскільки помер у 1920 році.

керуватиметься єдиним правилом - податки повинні бути зрозумілими, стабільними та низькими, але платити їх зобов'язані всі.

З цією метою Уряд:

- зменшуватиме ставки податків з одночасним розширенням бази оподаткування;
- виступить з ініціативою скасувати будь-які пільги у розрізі окремих платників чи окремих територій;
- проведе кодифікацію податкових законів, значно спростить їх викладення, максимально зблизить принципи податкового та бухгалтерського обліків;
- проведе адаптацію фіскального законодавства до принципів та директив Європейського Союзу, а у сфері тарифно-митного законодавства - до стандартів Світової організації торгівлі (з урахуванням інтересів внутрішніх системних ринків на перехідному етапі);
- поступово замінюватиме соціально значущі податкові пільги адресними субсидіями для малозабезпечених верств населення;
- скасує фіскальні платежі, адміністрування яких є не виправдано витратним;
- не виступатиме ініціатором фіскальних нововведень, унаслідок яких на малозабезпечених громадян буде покладено додатковий податковий тягар;
- ініціюватиме широке громадське обговорення рішення стосовно доцільності запровадження податку на нерухомість;
- визначить для запобігання штучній податковій збитковості доцільність запровадження альтернативного податку на активи;

	<p>проведе реформування фіскальних служб, внаслідок чого буде ліквідовано конкуренцію між ними, усунуто можливості для зловживань та проявів корупції серед їх працівників, зменшено адміністративні видатки платників.</p>
	<p>Гега П.Т. Правовий режим оподаткування в Україні.- К.:Юрінком.1997 – 144с.</p>
<p>108. За останні роки податкове законодавство постійно змінюється, що негативно позначилося на розвитку виробництва і діяльності суб'єктів підприємництва. Діяльність у сфері оподаткування на сьогодні регулюється значною кількістю нормативних актів. Суттєвою перешкодою на шляху діяльності податкових органів є розбіжності та суперечності в чинному законодавстві, а також невідповідність відомчих актів законам України.</p> <p>Без посилань</p>	<p>48. За останні роки податкове законодавство постійно змінюється, що негативно позначилося на розвитку виробництва і діяльності суб'єктів підприємництва. Діяльність у сфері оподаткування на сьогодні регулюється значною кількістю нормативних актів. ...</p> <p>49. Суттєвою перешкодою на шляху діяльності податкових органів є розбіжності та суперечності в чинному законодавстві, а також невідповідність відомчих актів законам України.</p>
	<p>Гега П.Т. Правовий режим оподаткування в Україні.- К.:Юрінком.1997 – 144с.</p>
<p>114. Відсутність єдиного підходу до змісту норм законів та неправильне їх сприйняття може призвести до грубих помилок і непередбачених наслідків при їх застосуванні. Не врегульовані й деякі питання сплати та стягнення місцевих податків і зборів. Наприклад, збір з власників собак та податок з продажу імпортованих товарів передбачені відповідно Декретом Кабінету Міністрів України “Про місцеві податки і збори” [148] та Законом України “Про доповнення до Декрету Кабінету Міністрів України “Про місцеві податки і збори” [149], але відсутні в ст.15 Закону України “Про</p>	<p>С.51 Відсутність єдиного підходу до змісту норм законів та неправильне їх сприйняття може призвести до грубих помилок і непередбачених наслідків при їх застосуванні. Не врегульовані й деякі питання сплати та стягнення місцевих податків і зборів. Наприклад, збір з власників собак та податок з продажу імпортованих товарів передбачені відповідно Декретом Кабінету Міністрів України “Про місцеві податки і збори” та Законом України “Про доповнення до Декрету Кабінету Міністрів України “Про місцеві податки і збори”, але відсутні в ст.15 Закону України “Про</p>

<p>систему оподаткування”, яка визначає види податків.</p> <p>Не до кінця врегульованим залишається і таке можливе питання, як момент набрання нормативним актом чинності. Деякі інструкції і роз’яснення Міністерства фінансів та Головної державної податкової адміністрації України, а також закони вводяться в дію “заднім числом”, тобто всупереч загальноприйнятому порядку [150, с.115].</p> <p>148. Декрет Кабінету Міністрів України “Про місцеві податки і збори” : за станом на 18.03.2008 р. / CD-вид-во «Експерт-юрист», 2008. – 2 електрон.</p> <p>Опт. Диск (CD-ROM) : кольор.; 12 см. – Сист. Вимоги Pentium – 100; 32 Mb-ram; CD-ROM; Windows 98/2000/XP.</p> <p>Посилання №148 формальне.</p> <p>149. Закон України “Про доповнення до Декрету Кабінету Міністрів України “Про місцеві податки і збори” : за станом на 17.06.1993 р. / CD-вид-во «Експерт-юрист», 2008. – 2 електрон. Опт. Диск (CD-ROM) : кольор.; 12 см. – Сист. Вимоги Pentium – 100; 32 Mb-ram; CD-ROM; Windows 98/2000/XP.</p> <p>Посилання №149 формальне.</p> <p>150. Ківалов С.В. Адміністративне право України: Навчально-методичний посібник / С. В. Ківалов, Л. Р. Біла. – Одеса : Юридична література, 2002. - 312с.</p> <p>Ані на с.115, ані на інших сторінка джерела № 150 даного тексту не міститься. Посилання № 150 сфальсифіковане.</p>	<p>систему оподаткування”, яка визначає види податків.</p> <p>Не до кінця врегульованим залишається і таке важливе питання, як момент набрання нормативним актом чинності. Деякі інструкції і роз’яснення Міністерства фінансів та Головної державної податкової адміністрації України, а також закони вводяться в дію “заднім числом”, тобто всупереч загальноприйнятому порядку.</p>
	<p>Гега П.Т. Правовий режим оподаткування в Україні.- К.:Юрінком,1997 – 144с.</p>
<p>114.Оцінюючи податкове законодавство України з позиції поєднання інтересів держави і підприємців, необхідно, перш за все, зазначити три суттєві недоліки:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. нестабільність податкового законодавства; 2. часте внесення серйозних змін, які іноді впливають на умови підприємницької діяльності; 3. прийняті закони в більшості випадків не мають прямої дії. 	<p>51. Оцінюючи податкове законодавство України з позиції поєднання інтересів держави і підприємців, необхідно, перш за все, зазначити три суттєві недоліки:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. нестабільність податкового законодавства; 2. часте внесення серйозних змін, які іноді впливають на умови підприємницької діяльності; 3. прийняті закони в більшості випадків не мають прямої дії.

<p>Без посилань</p>	<p>Гега П.Т. Правовий режим оподаткування в Україні.- К.:Юрінком,1997 – 144с.</p>
<p>116. Нестабільне податкове законодавство не стимулює товаровиробника. Підприємець, якого, з одного боку, затиснули в лещата фіскального оподаткування, але з яким, з другого, рухає нестримне бажання розбагатіти, майже ніколи не веде “чисту” гру [155, с.87]. 155. Коваль Л.В. Адміністративне право: Підручник / Коваль Л.В. – К. :Вентурі, 1998. – 290с. Ані на с.87, ані на інших сторінка джерела № 155 даного тексту не міститься. Посилання № 155 сфальсифіковане.</p>	<p>С.51-52 Нестабільне податкове законодавство не стимулює товаровиробника. Підприємець, якого, з одного боку, затиснули в лещата фіскального оподаткування, але яким, з другого, рухає нестримне бажання розбагатіти, майже ніколи не веде “чисту” гру.</p>
	<p>Дятленко Н.М. Господарсько-правові засоби попередження ухилень від сплати податків. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.04 – Господарське право; господарсько-процесуальне право. – Інститут економіко-правових досліджень НАН України, Донецьк, 2002.</p>
<p>116. Тому з боку податкових органів необхідно виконувати низку попереджень ухилень від сплати податків – це комплексна проблема, яка передбачає: вивчення причин несплати податків з метою їх усунення; аналіз взаємопов'язаних інститутів і норм господарського та податкового законодавства; вивчення господарських спорів, що виникають у сфері оподаткування; вивчення ефективності заходів майнової відповідальності та інших видів господарсько-правової відповідальності за невиконання податкових зобов'язань; удосконалення методів правового регулювання сфери</p>	<p>С.10. На думку автора, з позицій господарського права попередження ухилення від сплати податків – це комплексна проблема, яка передбачає: вивчення причин несплати податків з метою їх усунення; аналіз взаємопов'язаних інститутів і норм господарського та податкового законодавства; вивчення господарських спорів, що виникають у сфері оподаткування; вивчення ефективності заходів майнової відповідальності та інших видів господарсько-правової відповідальності за невиконання податкових зобов'язань;</p>

<p>оподаткування; реформування податкової системи за допомогою господарсько-правових засобів.</p> <p><i>Без посилань</i></p>	<p>удосконалення методів правового регулювання сферою оподаткування; реформування податкової системи за допомогою господарсько-правових засобів.</p>
	<p>Дятленко Н.М. Господарсько-правові засоби попередження ухилень від сплати податків. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. Донецьк, 2002.</p>
<p>116-118. Проблема попередження ухилень від сплати податків потребує передусім господарсько-правового підходу. Державна політика у сфері оподаткування нині направлена на розвиток фіскальної та контролюючої функцій системи оподаткування.</p> <p>117. Господарсько-правовий підхід до проблеми попередження ухилень від сплати податків передбачає розвиток стимулюючої та регулятивної функції податкової системи. Для цього Державна податкова адміністрація України повинна отримати статус уповноваженого органу державного управління у сфері оподаткування і на основі цього впроваджувати державну податкову політику, а не виконувати виключно функції контролю [156, с.37].</p> <p>Це питання слід розглядати як складову загальнодержавної програми детінізації економіки. Недоліки у правовому забезпеченні податкових відносин забезпечують здійснення транснаціональних схем ухилень від сплати податків. Для попередження ухилень від сплати податків необхідно використання господарсько-правових засобів.</p> <p>Законодавство у сфері оподаткування юридично неоднорідне. Частина цього законодавства відноситься до господарського, частина до</p>	<p>ВИСНОВКИ.</p> <p>С.17-18. У висновках викладені основні результати дисертаційного дослідження.</p> <p>1. Проблема попередження ухилень від сплати податків потребує передусім господарсько-правового підходу. Державна політика у сфері оподаткування нині направлена на розвиток фіскальної та контролюючої функцій системи оподаткування. Господарсько-правовий підхід до проблеми попередження ухилень від сплати податків передбачає розвиток стимулюючої та регулятивної функції податкової системи. Для цього Державна податкова адміністрація України повинна отримати статус уповноваженого органу державного управління у сфері оподаткування і на основі цього впроваджувати державну податкову політику, а не виконувати виключно функції контролю.</p> <p>2. Проблему попередження ухилень від сплати податків слід розглядати як складову загальнодержавної програми детінізації економіки. Недоліки у правовому забезпеченні податкових відносин забезпечують здійснення транснаціональних схем ухилень від сплати податків. Для попередження ухилень від сплати податків необхідно</p>

бюджетного, частина до кримінального права. Необхідно узгодити між собою окремі положення податкового законодавства, а також привести його у відповідність із загальними принципами господарського законодавства України [157, с.118].

Аналіз податкового законодавства свідчить, про необхідність ліквідувати перекося в правовому регулюванні у сфері оподаткування. З одного боку податкове законодавство України є достатньо суворим до платників податків, оскільки механізм майнової відповідальності за невиконання податкових зобов'язань в умовах перехідної економіки є досить жорстким заходом. А з іншого боку, податкове законодавство залишає поза межами державного контролю реальні показники бази оподаткування в малому бізнесі, що надає можливість занижувати обсяги виробництва та реалізації, ухилятися від сплати податків [158, с.119].

Концепція оподаткування повинна враховувати особливості великого, середнього та малого бізнесу в Україні. Для кожної із цих трьох груп платників податків слід будувати окрему податкову політику, не порушуючи при цьому принципу рівності всіх платників податків.

156. Гега П. Т. Правовий режим оподаткування в Україні / Гега П. Т. – К. :Юрінком, 1997. – 144 с. Ані на с. 37, ані на інших сторінках джерела під №156 даного тексту немає. Посилання на джерело №156 є сфальсифікованим.

157. Винницький Д.В. Суб'єкти податкового права / Винницький Д. В. М. :Норма, 2000. – 185 с.

Посилання на джерело №157 є сфальсифікованим

158. Бобровник С.В. Система законодавства України: актуальні проблеми та перспективи розвитку / Бобровник С. В. – К. : 1994. – 180с.

Наведені посилання є сфальсифікованими

використання господарсько-правових засобів.

3. Законодавство у сфері оподаткування юридично неоднорідне. Частина цього законодавства відноситься до господарського, частина до бюджетного, частина до кримінального права. Необхідно узгодити між собою окремі положення податкового законодавства, а також привести його у відповідність із загальними принципами господарського законодавства України.

4. Господарсько-правовий аналіз податкового законодавства свідчить, про необхідність ліквідувати перекося в правовому регулюванні у сфері оподаткування. З одного боку податкове законодавство України є достатньо суворим до платників податків, оскільки механізм майнової відповідальності за невиконання податкових зобов'язань в умовах перехідної економіки є досить жорстким заходом. А з іншого боку, податкове законодавство залишає поза межами державного контролю реальні показники бази оподаткування в малому бізнесі, що надає можливість занижувати обсяги виробництва та реалізації, ухилятися від сплати податків. <...>

5. Концепція оподаткування, яка покладена в основу Податкового кодексу України, повинна бути спрямована на подальше розмежування суб'єктів господарювання – платників податків за макро- та мікрорівневою ознакою. Концепція оподаткування повинна враховувати особливості великого, середнього та малого бізнесу в Україні. Для кожної із цих трьох груп платників податків слід будувати окрему податкову політику, не порушуючи при цьому принципу

	<p>рівності всіх платників податків.</p> <p>Дятленко Н.М. Господарсько-правові засоби попередження ухилень від сплати податків. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. – Донецьк, 2002.</p>
<p>117. Господарсько-правові засоби попередження ухилень від сплати податків доцільно впроваджувати за чотирма основними напрямками.</p> <p>Перший напрямок передбачає розподіл платників податків - суб'єктів господарювання на 3 групи: великий, середній та малий бізнес. Розподіл платників податків по вертикалі із зазначенням ознак суб'єктів кожної групи, необхідно включити до Податкового кодексу, а податкову практику будувати відповідно до особливостей кожної групи платників податків [159,с.119].</p> <p>Для платників податків першої групи слід будувати державну податкову політику за такими напрямками: стимулювання добровільної сплати податків; сплата податків під тиском попереджувальних дій; удосконалення майнової відповідальності за невиконання податкових зобов'язань; легалізація тіньового сектору економіки.</p> <p>118 Для середнього бізнесу, до якого належать суб'єкти підприємницької діяльності всіх форм власності, що здійснюють оптово-роздрібну торгівлю, необхідно посилити контроль за рухом готівкових коштів, за достовірністю бази оподаткування.</p> <p>Податкову політику для малого бізнесу слід впроваджувати в напрямку подальшого спрощення системи</p>	<p>15-16. У розділі 3. Удосконалення правового регулювання з метою попередження ухилень від сплати податків здійснено аналіз господарсько-правових засобів попередження ухилень від сплати податків та визначені напрямки реформування системи оподаткування із застосуванням господарсько-правових засобів.</p> <p>У підрозділі 3.1. Засоби сприяння сумлінному виконанню податкових зобов'язань запропоновано господарсько-правові засоби попередження ухилень від сплати податків впроваджувати за чотирма основними напрямками.</p> <p>Перший напрямок передбачає розподіл платників податків – суб'єктів господарювання на 3 групи: великий, середній та малий бізнес.</p> <p>Даний розподіл платників податків по вертикалі із зазначенням ознак суб'єктів кожної групи необхідно включити до Податкового кодексу, а податкову практику будувати відповідно до особливостей кожної групи платників податків.</p> <p>Для платників податків першої групи слід будувати державну податкову політику за такими напрямками:</p> <p>стимулювання добровільної сплати податків;</p> <p>сплата податків під тиском попереджувальних дій;</p> <p>удосконалення майнової</p>

оподаткування, надання пільг новоствореним суб'єктам малого підприємництва, але за умови державного контролю за базою оподаткування.

Другий напрямок передбачає перегляд системи відповідальності в податкових правовідносинах. Аналіз діючої системи відповідальності за невиконання податкових зобов'язань дозволяє зробити висновок, що жорсткість штрафних санкцій проявляється не тільки у розмірах штрафів, а насамперед, у принципі включення штрафів до складу податкового боргу, на який нараховується пеня. Одночасно застосовуються адміністративні штрафи до керівників та посадових осіб. Майнова відповідальність за невиконання податкових зобов'язань є також вкрай жорстким заходом. Тому подальше збереження майнової відповідальності вимагає пом'якшення штрафних санкцій [160, с.97].

Третій напрямок впровадження господарсько-правових засобів попередження ухилень від сплати податків спрямований на посилення ролі банківських установ у процесах контролю за сплатою податків [161, с.38].

Четвертий напрямок передбачає акцентування діяльності господарських судів на попередженні ухилень від сплати податків [162, с.110]. Для цього слід консолідувати зусилля всіх правоохоронних та контролюючих органів, спрямувати їх в єдине русло попередження злочинності у сфері оподаткування [163, с.315].

159. Баранцев П.П. Ринки нерухомості. Оподаткування. Обов'язкові збори та платежі. Адміністративна та кримінальна відповідальність / Баранцев П.П.– Луганськ, 2000. – 174с.

Ані на с.119, ані на інших сторінка джерела

відповідальності за невиконання податкових зобов'язань; легалізація тіншового сектору економіки.

Для середнього бізнесу, до якого належать суб'єкти підприємницької діяльності всіх форм власності, що здійснюють оптово-роздрібну торгівлю, необхідно посилити контроль за рухом готівкових коштів, за достовірністю бази оподаткування.

...

Другий напрямок передбачає перегляд системи відповідальності в податкових правовідносинах. Аналіз діючої системи відповідальності за невиконання податкових зобов'язань дозволяє зробити висновок, що жорсткість штрафних санкцій проявляється не тільки у розмірах штрафів, а насамперед, у принципі включення штрафів до складу податкового боргу, на який нараховується пеня. Одночасно застосовуються адміністративні штрафи до керівників та посадових осіб. Майнова відповідальність за невиконання податкових зобов'язань є також вкрай жорстким заходом. Тому подальше збереження майнової відповідальності вимагає пом'якшення штрафних санкцій. Запропоновано за перше порушення податкового законодавства не застосовувати штрафних санкцій та не нараховувати пеню. Вказано на необхідність закріпити в законодавстві такі поняття як “арифметична помилка”, “перше порушення”, “повторне порушення”, “триваюче порушення”.

Третій напрямок впровадження господарсько-правових засобів попередження ухилень від сплати податків спрямований на посилення

<p>№ 159 даного тексту не міститься. Посилання на № 159 сфальсифіковане.</p> <p>160. Литвиненко Я.В. Податкова політика / Литвиненко Я. В. - К. : МАУП,2003. - 224с.</p> <p>Ані на с.97, ані на інших сторінках джерела під №160 даного тексту немає. Посилання на джерело №160 є сфальсифікованим.</p> <p>161. Сатановська О. Роль держави в регулюванні економічних відносин /Сатановська О. // Економіка України. - 1999. - № 11. - С. 36-44.</p> <p>162. Філін Д. Судова влада: шляхи реформування / Філін Д. – К : Юридичний журнал «Право України». – 1999. - № 3. - С. 110-111.</p> <p>163. Плішкін В.М. Теорія управління органами внутрішніх справ / Плішкін В.М. – К. : НАВСУ, 1999. – 702с.</p> <p>Ані на с.315, ані на інших сторінках джерела під №163 даного тексту немає. Посилання на джерело №163 є сфальсифікованим. Наведені посилання є сфальсифікованими</p>	<p>ролі банківських установ у процесах контролю за сплатою податків.</p> <p>Четвертий напрямок передбачає акцентування діяльності господарських судів на попередженні ухилень від сплати податків. Для цього слід консолідувати зусилля всіх правоохоронних та контролюючих органів, спрямувати їх в єдине русло попередження злочинності у сфері оподаткування.</p>
	<p>Заверуха Ірина Богданівна. Проблеми правового регулювання державного боргу України. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук. – Львів, 2007.</p>
<p>120. ВИСНОВКИ</p> <p>2. Виявлена відмінність, що характеризує державний та податковий борг:</p> <p>а) в основі змісту державного боргу лежать кредитно-фінансові відносини з приводу залучення державою додаткових фінансових ресурсів, тобто здійснення запозичень. В основі змісту податкового боргу лежать суспільно-фінансові відносини з приводу залучення в казну держави грошових коштів, та сплати податкових зобов'язань;</p> <p>б) державний борг - позичальником і боржником у цих відносинах є держава. Податковий борг - боржником виступає суспільство в особі господарюючих суб'єктів (фізичних та юридичних осіб);</p> <p>в) формою державних запозичень є державні цінні папери.</p> <p><i>Без посилань</i></p>	<p>С.18. По-перше, основою змісту державного боргу є кредитно-фінансові відносини з приводу залучення державою додаткових фінансових ресурсів, тобто здійснення запозичень. По-друге, позичальником і боржником у цих відносинах є держава. По-третє, формою державних запозичень є державні цінні папери.</p>

